

Viacere rekonštrukcie verejných priestorov finišujú

Nový parčík, ihrisko aj záhony

Text: Lucia Marcinátová

Park na Fedákovej, námestíčko pred niekdajšou Brestovkou, verejný priestor a ihrisko na Hanulovej či plocha pri banke na Bagarovej. Viaceré prebiehajúce rozkopávky a rekonštrukcie mestská časť dokončuje, dolaďuje sa ešte pumtracková dráha, výsadba a detaily projektov.

Tmavomodré a svetlomodré pruhy na múre, železné šmykľavky, polámané drevené stoly, rozpadajúce sa hojdačky, zvyšky herných prvkov. Už len podľa fotiek a záberov si dokážeme presne vybaviť niekdajšie chátrajúce ihrisko na Hanulovej. Verejný priestor je pred otvorením. Mestská časť dala opraviť aj prilahlý chodník a takzvaná Hanulka s novým multifunkčným ihriskom, detskými preliezkami, lezeckou stenou, malým pódium či lavičkami, bude môcť slúžiť a tešiť zároveň. Ide o jeden z najväčších projektov Dúbravke, o územie väčšie než 2500 metrov štvorcových a investíciu za približne 400-tisíc eur. Pre verejnosť sa otvoril posledný septembrový deň.

Výraznou zmenou prešla i plocha pred niekdajšou Brestovkou, dnes Tescom Express. Premenila sa na námestíčko s chodníkmi, výsadbou i fontánkou. Išlo o projekt, ktorý financovalo hlavné mesto a vznikol v spolupráci mestských poslancov za Dúbravku - Zdenka Zaťovičová, Ľuboš Krajčír a Juraj Káčer s mestskou časťou.

Dokončený je aj projekt vodozádržných opatrní a úprava v Parku na Fedákovej.

V procese je ešte takzvaná pumtracková dráha s dĺžkou asi 80 metrov. Dokončuje sa na Talichovej ulici, na ploche bývalej dráhy z pneumatík, kde kedysi deti súťažili na elektrických motokárach. Fun-govať by mala ešte túto jeseň.

Septembrová vernisáž v lese predstavila dielo My sme

Prekvapil dielom vo veľkej špirále

Až 700 opracovaných drevených „figúr“, 700 značiek, 1,5 roka práce, 2 dni inštalácie. Tak by sme mohli „vyčíslieť“ nový land art Jaroslava Bella Beliša, Dúbravčana, majstra lesných diel, s názvom MY SME. Vyčíslieť však dielo, ktoré vám doslova vezme reč, sa nedá. Je jedinečné, neopakovateľné, a ako inštalácie v prírode chvíľkové, pomimutélné.

Od vernisáže 11. septembra v dúbravskom lese pri veľkej špirále bolo k videniu len niekoľko dní. Objaviť sa dalo pomerne jednoducho: od parkoviska na Dúbravskej hlavici biele šípky nasmerovali záujemcov až k inštalácii. Označenie špirály, ktorá je majstrovým dielom na tomto mieste už dlhšie, sa dostalo aj do google mapy, stačí vyhľadať land art Dúbravka. Výstavu otvorila kunsthistorička Dúbravčanka Daniela Čarná, nechýbal malý hudobný program či rozhovory s umelcom. Jaroslav Bello Beliš neprekvapil dielom v dúbravských lesoch po prvýkrát. V roku 2018 vyvolal veľký záujem, veľa otázok ľudí aj médií so svojimi záhadnými tmavými škvrnami na bielom snehu, ďalší rok vystavoval v Dome kultúry Dúbravka a neskôr zorganizoval vernisáž landartových diel a ich spoznávanie v lese medzi Dúbravkou a Karlovou Vsou. Navrhol tiež dielo Dežo pre podujatie Spomienka na Deža na Fedákovej.

(lum)

Viac na 22. strane

Mestská časť oceňovala v Dome kultúry Dúbravka osobnosti kultúry a športu

Šport a kultúra sa stretli na jednom pódium

Text: Lucia Marcinátová

Kvetovaná sukňa aj venček, malé dievča na veľkom pódium. No hlas silný, jasný. Jasný ako odkaz septembrového Dúbravského galavečera kultúry a športu, ktorý zaplnil červenú sálu Domu kultúry Dúbravka. Dúbravka má osobnosti, často i nenápadných tvorcov diel, skromných športovcov, nadaných umelcov, šikovných žiakov. Všetkým treba poďakovať, zoznámiť sa s nimi, predstaviť verejnosti.

Zaznela fanfára a na pódium doslova napochodovali dámy v červenej rovnošate a bielych čizmách. Mažoretky ALBA Bratislava otvorili Dúbravský galavečer kultúry a športu. So svojím klubom trénujú v Dome kultúry Dúbravka a boli tak súčasťou večera venovaného Dúbravčanom od Dúbravčanov.

Obyvatelia a ľudia spätí s mestskou časťou totiž neboli len medzi ocenenými, ale boli to tiež účinkujúci, moderátorka, diváci, hostia, vicežupan Juraj Štekláč, viceprimátorka Zdenka Zaťovičová, starosta Martin Zaťovič, predseda Komisie športu Branislav Semančík, predseda Komisie kultúry Maroš Repík, miestni poslanci...

Tradície, drôt, sci-fi

Za celoživotný prínos v oblasti spoločenského diania a kultúry v Dúbravke si odniesla ocenenie Eva Považovaná. Mnohí Dúbravčania si na ňu spomínajú ako na aktívnu riaditeľku a tvorivú učiteľku základnej školy. Zapájala sa do rozvoja kultúrno-spoločenských aktivít, organizovala viacero činností, ktoré rozvíjali a podporovali tradície. A tak je tomu dodnes. Stále je aktívna medzi seniormi (najmä v Dennom centre 4), a nápomocná pri aktivitách mestskej časti. Patrí tiež k spoluzakladateľom Rady seniorov v Dúbravke, je podpredsedníčkou miestneho spolku Slovenského červeného kríža, aktívnou členkou Rady seniorov aj Denného centra 4.

Tradície oživuje aj ďalšia ocenená Katarína Petkaničová, literárne aktívna Dúbravčanka. Na pódium prekvapila svojou láskou k tradíciám, ale i k žánru sci-fi.

Hoci so svojím manželom pochodili kus sveta a niekoľko rokov žili v zahraničí, jej srdce ostalo navždy verné Dúbravke, o ktorej s láskou hovorí, že je to tá najkrajšia časť Bratislavy. Aj keď sa ona sama nepovažuje za spisovateľku, pretože písanie ju neživí, koníčku s týmto menom sa upísala už dávno a stal sa súčasťou jej života. Vyšlo jej niekoľko kníh s kulinárskou tematikou, kniha fejtónov Granátovník na ľade, dve knihy vtipov, pre väčšie deti knihy Hody s upírom a sci-fi príbeh Africkí draci. Do prostredia Dúbravky sú zasadené aj jej tri knihy Rozprávok z Dúbravky – O škriatkovi Dubáčkovi, Čarovné dobroty a Rozprávky o babke, dedkovi a dračiskovi.

K remeslu i tradíciám má blízko aj Rozália Ďurčatová, dlhoročná učiteľka na základnej škole v Dúbravke. Veľkou vášňou k drotárstvu dokázala nadchnúť svoje vnúčatá, a ako prezradila nedávno, aj svojho manžela. Drôtu sa venuje 21 rokov a to doslova celý srdcom. Vystavovala po Slovensku, v zahraničí a tento rok i v Dome kultúry Dúbravka. Starostu Martina Zaťoviča prekvapila dokonca vydrôtovaným erbom mestskej časti.

Drotárstvo má v našich končinách bohatú, takmer 300-ročnú tradíciu. V roku 2017 bolo zapísané do zoznamu nehmotného a kultúrneho dedičstva na Slovensku, a vlani na 14. zasadnutí Medzinárodného výboru Dohovoru na ochranu nehmotného kultúrneho dedičstva ľudstva sa pridal i zápis do Reprezentatívneho zoznamu UNESCO.

Maľby so šumením aj vôňou

Už z diaľky žiaril pre žltú farbu saka, ale i pohodu a úsmev na tvári umelec, maliar, sochár Martin Borodáč. Z galavečera si odniesol cenu za oblasť výtvarného umenia. Porozprával o tom, ako sa jeho láska k Dalmácii zrodila práve Dúbravke. Presne tu totiž spoznal galeristu z chorvátskej Dalmácie, ktorého k nám zaviali jeho vlastní predkovia, silné korene.

Martin Borodáč študoval na strednej škole úžitkového výtvarníctva odbor aranžérstvo, výstavníctvo a grafický dizajn u Profesora Rudolfa Filu. Neskôr pokračoval na Akadémii výtvarných umení Surikova v Moskve.

Z krásnych malieb cítiť vôňu pobrežia či borovic, počuť šumenie mora, vlny. Jeho tvorba je známa aj ďaleko za hranicami. Okrem Chorvátska, vystavoval vo Francúzsku, v USA, Taliansku, Slovinsku či v Rakúsku. Borodáčove obrazy charakterizujú žiarivé farby, hlavne oranžová, červená, žltá, béžová a modrá, a to v kombinácii s čiernou, bielou alebo zelenou. Martin Borodáč nepatrí do žiadnej umeleckej „skupiny“, je svojský, kráča vlastnou cestou, mimo trendov, prúdov, a možno práve tým je výnimočný, svojský.

Cestovateľ a karikaturista, architekt

Určite originálny vlastnou tvorbou, ale i životným postojom, je ďalší ocenený Dúbravčan Mikuláš Sliacky. Prevzal ocenenia v oblasti publicistika, karikatúra a cestopisná fotografia. A originálna bola aj jeho ďakovná reč. Poďakoval sa všetkým politikom a predstaviteľom štátu z minulosti aj súčasnosti, keďže vďaka nim má námetov na karikatúry stále dosť.

Miky Sliacky prešiel z Roháča do Pravdy a napokon do SME. Celý život má blízko k novinám, textom, ku kresbám. Pomáha aj dúbravským médiám, pridal sa k odborníkom v mediálnej komisii. Miluje slobodu a cestovanie, pochodil celý svet od Galapágov po Severný pól. V Dúbravke žije viac než 40 rokov.

Cena v oblasti architektúry patrila v rámci oceňovania Imrichovi Ehrenbergerovi. Málokto vie, že architekt Ehrenberger stojí v pozadí mnohých stavieb a objektov z čias výstavby dúbravského sídliska. Nie je to „len“ monumentálna bytovka, žltý terasový mezonetový dom na Saratovskej a Dome kultúry

Dúbravka, ale i dve zdravotné strediská v Dúbravke, predajňa potravín Polianka, Brestovka, objekt Dúbravanka či nákupné centrum Saratov.

Zo zámeru kultúrneho domu a jeho vybavenia v plánovanom centre sídliska na križovatke Saratovskej a ulice Janka Alexyho vznikol iba fragment. Veľkorysý plán centra Dúbravky zahŕňal napríklad aj sídlo miestnej správy, obvodný národný výbor, obchodný dom či hotel.

Talenty škôl

Vedenie každej základnej školy v Dúbravke vybralo „svoj talent“. Na slávnostnom galavečere tak dostali ocenenie aj žiaci. Základná škola Beňovského nominovala Luciu Kordiakovú, ktorá každoročne reprezentovala školu v rôznych súťažiach prednesu a tvorby vlastných literárnych diel. Recitovaniu a prednesu sa darí aj ocenej zo Základnej školy Pri kríži. Nina Sirová zbiera úspechy za reprezentáciu v súťažiach v speve, tanci, recitácii a rétorike.

Základná škola Nejedlého vybrala Rastislava Červenku, ktorý školu, a tým i mestskú časť, reprezentuje taktiež v rôznych speváckych a talentových súťažiach. Podobne aj ocenené žiačky zo Základnej školy Sokolíkova – Nina Minárová, získala prvé miesto v okresnom kole celoštátnej súťaže Hviezdoslavov Kubín, a Daniela Nagyová ocenenie aj na medzinárodnej úrovni s tanečným klubom District Dance.

Súčasťou dúbravského programu boli rovnako hudobné talenty, účastníci súťaže Dúbravka hľadá hudobné talenty. Sofia Tkáčová zaspievala publiku pieseň Heleny Vondráčkovej Pátá, s ktorou aj súťažila, a odniesla si druhé miesto v diváckom hlasovaní súťaže. Linda Dudášová, nevelké dievča s veľkým hlasom, zaplnila sálu piesňou Horehronie a predviedol sa aj Hugo Jurášek, talentovaný violončelista zo Základnej umeleckej školy Eugena Suchoňa. „Hugove vystúpenia mám veľmi rada, dobre sa počúvajú, aj pozerajú. Hugo je stabilnou súčasťou galavečera, či už v rámci programu alebo aj ako ocenený talent,“ pripomenula moderátorka večera Petra Ázacis, Dúbravčanka, športová redaktorka, hádzanárka, ktorá podobne k dúbravskému večeru ocenených Dúbravčanov patrí.

Bol to večer dúbravský, večer, ktorý spojil kultúru a šport, rôzne talenty, hostí, generácie. Spojil ho radosťou zo stretnutí a výnimočnou atmosférou.

Foto: Ľubo Navrátil

OSOBNOSŤ DÚBRAVKY ZA ROK 2020

Kultúra

Eva Považanová, prínos v oblasti kultúry

Katarína Petkaničová, literatúra a oživovanie tradícií

Rozália Ďurčatová, remeslo

Martin Borodáč, výtvarné umenie

Mikuláš Sliacky, publicistika, karikatúra a cestopisná fotografia

Imrich Ehrenberger, architektúra

Talenty roka - žiaci

Lucia Kordiaková, ZŠ Beňovského

Rastislav Čerevka, ZŠ Nejedlého

Nina Sirová, ZŠ Pri kríži

Nina Minárová, ZŠ Sokolíkova

Daniela Nagyová, ZŠ Sokolíkova

Športovci roka 2020

Po tretí raz volejbalistka

Text: Jozef Petrovský

V predchádzajúcich troch ročníkoch dominovali v ankete o najúspešnejšieho športovca Dúbravky volejbalistky ŠŠK Bilíkova. Po Diane Kačerjakovej a Simone Jelínkovej je novopečená slovenská reprezentantka Tereza Hruševská treťou hráčkou tohto klubu, ktorá vyhrala anketu v súťaži jednotlivcov.

Tereza v lete prestúpila do Brna, kde sa mimochodom opäť po niekoľkých rokoch stretne v jednom drese s Jelínkovou, prvou víťazkou ankety. Iba v roku 2019 triumfovala bedmintonistka Lucia Vojteková, pričom tentoraz skončila na druhom mieste. Lucia je jedinou športovkyňou, ktorá sa v ankete umiestnila v každom ročníku. V súťaži kolektívov podľa očakávania bodovali volejbalové juniorky z Bilíkovej.

Minulý rok bol poznačený pandemiou koronavírusu, a preto naše športové kolektívy či jednotlivci trénovali pomenej. Odohrali iba niekoľko zápasov a zúčastnili sa minima alebo žiadnych turnajov či pretekov.

Určite netreba predstavovať ani legendárnu dvojicu, a to krasokorčuliarsku trénerku Hildu Múdra a jej zverenca Ondreja Nepelu, ktorí boli uvedení do Siene slávy dúbravského športu. Obaja svojho času dostali byť v Dúbravke a dokonca bývali v jednom vchode. Pani Múdra žije v našej mestskej časti už 50 rokov. Pre vyššie uvedené dôvody, komisia športu nevyhlásila najlepších žiakov a seniorov.

OCENENÍ ŠPORTOVCI DÚBRAVKY ZA ROK 2020

ŠPORTOVEC ROKA 2020

Tereza Hruševská

- volejbal (ŠŠK Bilíkova Gymnázium), 19 rokov

- vo finále Slovenského pohára žien vo volejbale Strabag Bilíkova Pezinok - Slávia UK (3:2) bola vyhlásená za najlepšiu hráčku zápasu
- vo volejbalovej extraligy bola vyhlásená za najlepšiu hráčku za mesiac február
- fanúšikovia ju zaradili do GREAM TEAM ako najlepšie blokujúcu hráčku v sezóne 2019/20
- v auguste reprezentovala Slovensko na majstrovstvách Európy kadetiek (8. miesto), kde bola najviac bodujúcou hráčkou celého šampionátu
- v drese prvoligového družstva žien ŠŠK Bilíkova Strabag Pezinok bola jednou z najviac bodujúcich hráčok

Lucia Vojteková

- bedminton (Dúbravský bedmintonový klub), 19 rokov
- na Grand Prix dospelých v Trenčíne obsadila spolu s Perunskou v štvorhre žien druhé miesto
- reprezentovala Slovensko na ME družstiev vo francúzskom Liévine, kde obsadila delené 9. – 16. miesto.

Nikoleta Bálintová

- bedminton (Dúbravský bedmintonový klub), 25 rokov
- na Grand Prix dospelých v Trenčíne. V súťaži žien sa umiestnila na treťom mieste.

ŠPORTOVÝ KOLEKTÍV ROKA 2020

Juniorky ŠŠK Bilíkova

Gymnázium - volejbal

- vyhrali s veľkým náskokom základnú časť, skupiny západ

Mladší žiaci (U12) HOBA Bratislava - hokej

- v základnej časti regionálnej ligy, skupiny západ, obsadili prvé miesto

Mladší žiaci (U11) HOBA Bratislava - hokej

- v základnej časti regionálnej ligy, skupiny západ, obsadili tretie miesto

TRÉNER ROKA 2020

Martin Tekáč - hokej (HOBA)

- hlavný tréner mladších žiakov (U12) a (U11)

TALENT ROKA 2020

Sára Majzúnová

- futbal FK Dúbravka, 18 rokov
- napriek mladému veku nastupovala v druhej lige základnej zostave - na jeseň strelila štyri góly

SIEŇ SLÁVY DÚBRAVSKÉHO ŠPORTU

Hilda Múdra

- krasokorčuľovanie, trénerka
- slovenská trénerka rakúskeho pôvodu
- 15 rokov bol jej zverencom olympijský víťaz a majster sveta Ondrej Nepela
- získala Cenu Medzinárodného olympijského výboru za etiku a Cenu Pierra de Coubertina
- trénovala aj J. Sabovčíka, M. Filca, M. Sošku, A. Buřilovú a ďalších
- prvého januára 2021 oslávila 95 rokov
- Ondrej Nepela - In memoriam - krasokorčuliar a tréner, (22. 1. 1951 - 22. 10. 1989)
- česko-slovenský krasokorčuliar, olympijský víťaz zo Saporra (1972), trojnásobný majster sveta, päťnásobný majster Európy a osemnásobný majster Česko-Slovenska
- v roku 1971 sa stal najlepším športovcom Česko-Slovenska
- v roku 2019 bol uvedený do Svetovej krasokorčuliarskej Siene slávy v Colorado Springs 2019)

ČESTNÉ UZNANIE

Simona Tichá - atlétka (Slávia STU Bratislava),

- na podujatí Hustepečské skákaní (Česko), vyhrala skok do výšky junioriek osobným rekordom 170 cm

Karel Šula (ml) - atlét (Slávia UK Bratislava), 16 rokov

- na halových majstrovstvách Slovenska dorastu vyhral vrh guľou výkonom 18 metrov, keď pretekár na druhom mieste za ním zaostal o 2,57 m

Priestupky končia najčastejšie pokutami

Najviac riešia dopravu

Text: Filip Richter

V pokračovaní témy z minulého čísla o obecnej polícii sme sa zamerali na činnosť príslušníkov Mestskej polície hlavného mesta, a to predovšetkým na tých, ktorí slúžia na Okresnom veliteľstve BA IV, kam patrí aj mestská časť Dúbravka.

Priestupky

Počet priestupkov za minulý rok v porovnaní s rokom 2019 stúpol. Kým v roku 2019 mestská polícia evidovala na Okresnom veliteľstve BA IV 6992 priestupkov, v roku 2020 to bolo 8981 priestupkov. Aké bude číslo v tomto roku môžeme len odhadovať, v evidencii do 22. júna je to 3197 priestupkov.

Z celkového počtu priestupkov vo viac ako 70 percentách priestupkov boli udelené pokuty. Tie sú príjmom hlavného mesta. Za celé toto posudzované obdobie bolo za pokuty vybratých dokopy 284 780 eur.

Mestský policajt nemusí vždy za spáchaný priestupok uložiť sankciu vo forme blokovej pokuty, v určitých prípadoch môže priestupok vybaviť napomenutím, ktoré nie je považované za sankciu. Napomenutím mestskí policajti vybavili 18 percent priestupkov.

Najviac priestupkov bolo v súvislosti s bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, dokopy to bolo až 16 142 priestupkov, čiže 84,2 percenta z celkového počtu.

V porovnaní s ostatnými priestupkami viac z nich bolo za porušenie Všeobecne záväzného nariadenia ohľadom dodržiavania čistoty a verejného poriadku, a tiež priestupkov v súvislosti s porušením zákona o ochrane nefajčiarov.

Donucovacie prostriedky

Za posudzované obdobie došlo zo strany mestskej polície k použitiu donucovacích prostriedkov – hmaty, chvaty, údery a kopy sebaobrany či putá. Hmaty, chvaty, údery a kopy sebaobrany mestskí policajti použili trikrát v roku 2019 a dvakrát v roku 2020. Na putá siahli dvakrát v roku 2019 a jedenkrát v roku 2020.

V roku 2021 zatiaľ donucovacie prostriedky nepoužili. Pri služobných zákrokoch nedošlo ku škodám na majetku mesta ani občanov, ani k zraneniam a usmrteniam osôb. Nie sú evidované žiadne fyzické útoky na príslušníkov mestskej polície.

Z celkového počtu priestupkov za celé posudzované obdobie dokopy 1 569 musel riešiť iný orgán, 15 z nich prešlo Policajnému zboru SR a 15 z nich nebolo možné prejednať, napríklad pre nízky vek či nepríčetnosť.

Zo štatistických údajov poskytnutých hlavným mestom možno vidieť, že mestská polícia v okrese BA IV nie je nečinná.

Evidencia priestupkov

rok 2019 – 6 992 priestupkov

rok 2020 – 8 981 priestupkov

rok 2021 (do 22.6.2021) – 3 197 priestupkov

Invazívne stromy nahradia nové

Pýtali ste sa: Prečo sú stromy medzi ulicou Pri kríži a Ožvoldíkovou označené? Budú sa rúbať?

Označené stromy pri ceste Pri kríži a domoch Ožvoldíkova – Gallayova sú invázne. Ide o druh *Ne-gungo aceroides* (javorovec jaseňolistý), mestská časť plánuje v zmysle zákona injektáž drevín a následne výrub.

V tejto lokalite však plánuje aj doplnenie zelene. Na jeseň sa tu bude sadiť okolo 13 stromov a v budúcnosti je plán výsadbu tu ešte o pár stromov doplniť.

Aké sú invazívne dreviny? Prežívajú i v nepriaznivom prostredí, vysokých teplotách a suchu. Vedia sa rýchlo šíriť ako nálety, a tak obsadzujú nové plochy. Netrpia chorobami ani škodcami.

Podľa zákona o ochrane prírody krajiny a krajiny má vlastník pozemku invazívne dreviny odstraňovať. Na ich výrub nie je potrebné povolenie. Niektoré mestské časti už dostali upozornenie na odstránenie invazívnych drevín vo verejnej zeleni od Slovenskej inšpekcie životného prostredia. Ak majiteľovi rastie na pozemku drevina a nie je si istý, či ide o invazívnu drevinu, môže sa obrátiť na Oddelenie životného prostredia miestneho úradu, kde mu poradia.

Postup odstraňovania invazívnych drevín je presne stanovený vo vyhláške o ochrane prírody a krajiny. Najskôr je potrebné vykonať injektáž a následne, keď je strom suchý, môže prísť k odstráneniu. Toto odstraňovanie má prebehnúť mimo vegetačného obdobia, čiže od 1. októbra do 31. marca.

(lum)

Invazívne dreviny

majú negatívny vplyv na naše pôvodné druhy

sú tiež častým alergénom

môžu spôsobovať kožné poranenia

Očkovanie pre imobilných

Bratislavský samosprávny kraj organizuje výjazdové očkovanie proti Covid-19. Ak ste senior, ťažko chodiaci, imobilný, odkázaný, alebo takého poznáte, kontaktujte dúbavské Oddelenie sociálnych vecí a zdravotníctva miestneho úradu na takzvanej linke pomoci 0948 350 723 a oddelenie očkovacích

výjazd s Bratislavským samosprávnym krajom dohodne. Druhou možnosťou je kontaktovať priamo BSK. Na webovej stránke bratislavskykraj.sk nájdete formulár – žiadosť o očkovanie mobilnou jednotkou.

Zelená pre Fedákovu

V Parku na Fedákovej po dokončení dlažby a výsadby mestská časť osadila nové lavičky a neskôr plot z vavrínovca lekárskeho. Medzi plánmi ostáva oprava chodníka. Dotácia z BSK, ktorá spolufinancovala práce v parku, však bola určená na udržateľnosť.

Ubytovňa Fortuna sa mení

Pracovné stretnutie v zložení dve viceprimátorky, riaditeľ mestskej ubytovne Fortuna, starosta mestskej časti, sociálna pracovníčka zariadenia aj tajomníčka Základnej školy Nejedlého malo hlavný cieľ, čo ďalej s dúbavským „fenoménom“, zvaným Fortuna. Načrtli sa plánované zmeny zariadenia. Krátko po stretnutí prebehla brigáda mladých z Fortuny, ktorí prijali svoj diel zodpovednosti za prostredie, v ktorom žijú. Očistili okolie zatvorenej prevádzky pivárne a osadili mantinely na ihrisku ZŠ Nejedlého.

Turistická mapa poradí

Plánujete výlet? Trasu poradí aj turistická mapa Dúbavky online. Dostupná je aj z webu mestskej časti - www.dubravka.sk z časti Kam v Dúbavke. V tejto sekcii zároveň nájdete tipy na výlety, zoznam parkov, ihrísk a voľnočasových možností v mestskej časti.

Park pri Horanskej studni uspel v celoslovenskej súťaži

Dúbavka má park roka

Text: Lucia Marcinátová

V celoslovenskej konkurencii parkov tretie miesto a prvenstvo medzi malými parkami. Významné ocenenie v súťaži Park roka od Spoločnosti pre záhradnú a krajinnú tvorbu pre Dúbavku a pre Park pri Horanskej studni. Za mestskú časť prevzal cenu na septembrovom slávnostnom odovzdávaní v Nitre starosta Martin Zaťovič. Ako prezradil, čakanie na finálne výsledky bolo napínavé.

Bude cena, alebo nie? Uspeje park v celoslovenskej konkurencii parkov oveľa väčších rozmerov a vyšších investícií? Rôzne úvahy, myšlienky...Podobne, ako odlišné boli a sú názory Dúbavčanov na podobu Parku pri Horanskej studni po jeho revitalizácii.

Niektorí spomínajú na jeho pôvodnú podobu, podaktorým zas prekáža betónová podpora svahovitého terénu, iní naopak chvália možnosti hry na ihrisku na čerstvom vzduchu, posedenie, pekné miesto pre stretnutia generácií.

Odborná porota zo Spoločnosti pre záhradnú a krajinnú tvorbu nesúdila názory, dala však pre dúbavský park jasný signál, jasnú odpoveď. Ocenenie. Bronzovú medailu.

Súťaž v Záhrada, park a detail roka vyhlásila Spoločnosť pre záhradnú a krajinnú tvorbu s cieľom podpory propagácie kvalitných výsledkov práce záhradných a krajinných architektov, realizačných firiem a podľa jej vyjadrení v neposlednom rade aj osvietených investorov.

Architektkou viacgeneračného terasového parku pri Horanskej studni je záhradná architektka Lucia Bullová, ktorá v Dúbravke vyrastala a záhradám sa venuje viac než 25 rokov. Pri tvorbe spolupracovala so stavebným architektom Michalom Bryndzom.

Dúbravský park dokončili na jar v roku 2020. Nové lavičky, dlažba, vyhliadkové miesto, hracie prvky na detskom ihrisku, záhony, chodníky, múriky...

„Cieľom revitalizácie priestranstva pri Horanskej studni bolo vytvoriť areál pre všetkých, pripomenúť históriu a podporiť jedinečnosť miesta,“ priblížil starosta Martin Zaťovič. Park je miestom pre spoločné trávenie času rôznych generácií. Je tu priestor pre posedenie, čítanie, piknikovanie, ale napríklad i na výučbu školákov na čerstvom vzduchu, nechýba tu náučná tabuľa či hracie prvky na detskom ihrisku. Originálny je hrací vodný prvok, ktorý podporil jedinečnosť miesta a pripomenul históriu.

Horanska studňa a aj maďarský i nemecký názov obce totiž napovedá, že na mieste dnešnej Dúbravky musel byť jeden alebo viacero výdatných zdrojov dobrej vody.

Studňa je symbolom, ktorý sa dostal aj do pečate a neskôr i erbu Dúbravky. Nevieme, ako táto studňa vyzerala počas predchádzajúcich stáročí, no jej nová podoba je vlastne kópiou studne zo starej pečate z roku 1626, podľa ktorej bol vytvorený novodobý erb mestskej časti.

Revitalizácia parku

9 ks stromov

75 ks krov

250 trvaliek

152 ks okrasných tráv

195 cibuliek tulipánov a narcisov

pribudli - nové lavičky, dlažba, vyhliadkové miesto, hracie prvky na detskom ihrisku, vodný hrací prvok, záhony, chodníky, múriky...

novinkou je osvetlenie, ktoré chýbalo, pitná fontánka či tieniaca plachta

obvodové múry boli potrebné pre sanáciu a prepádávanie okraju – schátraného plota.

na spolufinancovanie projektu mestská časť Bratislava-Dúbravka získala externé zdroje - grant hlavného mesta a grant Bratislavského samosprávneho kraja.

Vrecový zber pre rodinné domy

Od septembra tohto roka hlavné mesto zaviedlo vrecový zber triedeného odpadu z rodinných domov vo všetkých mestských častiach Bratislavy. Odvoz bude prebiehať v dvojtýždňovom intervale. Zavedením tohto systému zberu pre rodinné domy celoplošne by sa mala úroveň vytriedenia odpadov v hlavnom meste zvýšiť podľa spoločnosti OLO až o 20 percent. Systém zberu triedeného odpadu z bytových domov sa nemení.

Hlavné mesto v spolupráci s mestskou spoločnosťou OLO a.s. a OZV NATUR-PACK a.s. spustili v auguste minulého roka prvú etapu nového spôsobu zberu papiera a plastu zbieraného spolu s kompozitnými a kovovými obalmi formou vrecového zberu odvozom spreď rodinných domov v siedmich mestských častiach. Hlavné mesto vyhodnotilo systém ako úspešný, a preto ho od februára 2021 zaviedlo aj v ďalších troch mestských častiach, a od septembra pripojilo aj zvyšné mestské časti Bratislavy – Karlova Ves, Dúbravka, Lamač, Záhorská Bystrica, Jarovce, Rusovce a Čunovo. Každé zapojenie sa do systému zberu komunálneho odpadu má nárok na jednu sadu vriec – dve rolky vriec na plasty a dve rolky vriec na papier, a to bez ohľadu na počet obyvateľov v rodinnom dome. Nárok na viac vriec vzniká iba tým rodinným domom, v ktorých je registrovaných viac zapojení do systému zberu odpadu. V prípade väčšej produkcie triedeného odpadu môžu obyvatelia požiadať o ďalšie vrecia na zákaznickej linke OLO - 02/50 110 111.

(lum)

Harmonogram odvozu

uzavreté vrecia je potrebné vyložiť v deň zberu do 7.00.

deň zber, harmonogram a informácie – www.olo.sk - odvozový deň triedeného odpadu vrecový zber

Lúčime sa s Vladimírom Strakom

Povestný úsmev, svojský humor, zanietenie aj odhodlanie. Tak si mnohí spomínajú na Vladimíra Straku, Dúbravčana, miestneho poslanca. Absolvent Gymnázia Bilíkova nás navždy opustil posledný augustový víkend vo veku nedožitých 53 rokov. V komunálnom živote bol aktívny, kým mu to choro a zdravie dovoľovali. Miestnym poslancom za druhý dúbavský obvod bol v rokoch 2014 – 2018. Pôsobil v Komisii sociálnej zdravotnej a bytovej a Mediálnej komisii mestskej časti, v ktorej istý čas pracoval ako predseda.

Ocenený majster z Dúbravky

Rodený Dúbravčan, rezbár a umelecký stolár Michal Fratrič sa stal Majstrom umeleckej výroby za rok 2021. V Dúbravke je autorom drevenej sochy princeznej pri Horanskej studni. Čestný titul majster/majsterka udeľovali ÚĽUV spoločne s ministerstvom kultúry.

Oprava: policajtov je viac

V septembrovom čísle Dúbravských novín sme písali o činnosti mestskej polície. V titulku článku sme uviedli: Dúbravka má troch policajtov. Správne by malo byť, že Dúbravka má troch okrskárov. Okrskári sú podľa vedenia mestskej polície akosi predĺženou rukou pre styk s verejnosťou. „Avšak priamo v Dúbravke pôsobí 44 mestských policajtov, ktorí sa starajú o dodržiavanie verejného poriadku a bezpečnosti,“ dodal Peter Borke, vedúci oddelenia komunikácie mestskej polície. Za nepresnosť sa ospravedľujeme.

V školách máme 350 prvákov

Spev, radosť, darčeky, dobré rady i múdre slová. Také bolo slávnostné privítanie prváčikov na Základnej škole Nejedlého, tento školský rok tu otvorili tri prvácke triedy. Celkovo ich je v Dúbravke 12 a okolo 350 zapísaných prváčikov v 4 základných školách.

Pýtate sa - my odpovedáme

Zmení sa plocha pri Saratove?

Pýtate sa: V nedávnom čísle Dúbravských novín sa objavil článok pod názvom Bývanie, ktoré je relaxom. Myslím, že viacerí z nás by radi bývali v takom komplexe ako „Čerešne“. Možno by stačilo, aby sa vedenie samosprávy v Dúbravke trochu inšpirovalo a doprialo aj ostatným obyvateľom relax vo vnútrobloku v starších častiach obytných komplexov. Rozhodla som sa preto ukázať priestor v blízkosti obchodného domu Saratov ktorý si doslova žiada revitalizáciu prostredia. Nuž, tento priestor akoby unikol pozornosti samosprávy.

V. I.

Plocha pri Obchodnom dome Saratov je dnes vyžívaná predavačmi a ako miestne trhovisko. Správcami pozemkov a plochy je hlavného mesto, magistrát a súkromníci. Odpoveď sme preto hľadali na hlavnom meste. Zistili sme, že priestranstvo vytipovala mestská časť na revitalizáciu a oslovila hlavné mesto. Magistrát plánuje obnovu plochu vo svojom Metropolitnom inštitúte.

„Verejný priestor je vhodný ako zadanie na riešenie pre rámcového architekta,“ hovorí Ján Mazúr, riaditeľ Metropolitného inštitútu Bratislavy. S mestskou časťou plánuje metropolitný inštitút spolupracovať. „Oslovíme mestskú časť na spoluprácu pri spracovaní zadania a aj počas spracovania projektovej dokumentácie.“ Kedy však príde k spracovaniu projektu a celkovej premene je zatiaľ nejasné. O termínoch metropolitný inštitút ešte neinformoval.

(lum)

Maľovaná dúbavská aktivita spája generácie aj rôzne kraje

Veselé kamene putujú po svete

Text: Danko Šoporová

„Je prirodzené dávať a nič za to nečakať.“ Presne to je nosná myšlienka projektu, ktorého slovenské základy boli položené v Dúbravke. Dnes už má desiatky tisícov priaznivcov, ktorí sa doň zapájajú aj ďaleko za hranicami Slovenska. My sme sa o Veselých kameňoch porozprávali s Lenkou Šarközyovou, učiteľkou Materskej školy Damborského. Tá si zaspomínala nielen na silné príbehy súvisiace s ich maľovaním a hľadaním, no zároveň prezradila, že takúto formu psychohygieny vyhľadávajú čoraz častejšie i staršie ročníky.

Vraví sa, že všetko zlé je na niečo dobré. Myslíte si, že Veselé kamene by sa tešili takejto enormnej obľube aj bez pandémie?

Veselé kamene sa tešia obľube už tri roky. Po pár týždňoch od vzniku sa dostali nielen mimo Slovenska, ale aj mimo Európy. Na jednej strane im pandémia pomohla, na druhej uškodila. Ľudia trávajú viac času doma, a tak si hľadajú rôzne aktivity, ktorými by sa zabavili a prišli na iné myšlienky. Vďaka Veselým kameňom rodičia deťom vyplňajú doma strávený čas a dospelí nachádzajú nový spôsob vlastnej psychohygieny. Tým, že ľudia prestali cestovať, kamene sa už dlhší čas objavujú len v miestach, kde ich ľudia namaľujú. Prestali putovať po celom Slovensku aj mimo neho. Mnohí ľudia si vďaka zvýšenému počtu Veselých kameňov zakladajú nové FB skupiny s rovnakým názvom, doplneným o obec, kde žijú. Neuvedomujú si, že tým zastavujú putovanie kameňov a reťazovú reakciu radosti. Autori kameňov netušia, kam sa ich kamienky presunú, a že ich niekto zverejní v lokálnej skupinke. Sú tým ukrátený o radosť zo samotného objavenia.

Ak je medzi našimi čitateľmi niekto, kto počuje o Veselých kameňoch po prvý raz, ako by ste mu ich priblížili?

Prvé, čo sme touto aktivitou v Damborkove, čiže v Materskej škole Damborského, sledovali, bolo naučiť deti, že je prirodzené dávať a nič za to nečakať. Odmenou pre nich je to, že vedia, že kohosi svojím kamienkom potešia. Naše maľované kamene majú za úlohu rozdávať radosť. Nás teší ich maľovanie aj roznášanie a náhodným okoloidúcim prináša radosť, že niečo také našli.

Pre koho sú Veselé kamene primárne určené?

Maľovanie kamienkov je vhodné pre všetkých. Deťom rozvíja nielen grafomotorické zručnosti, ale tiež zmysel pre cit a jemnosť, súlad farieb, vytrvalosť, predstavivosť a mnoho iného. Je pre nás dôležité, že v nich rozvíja aj prosociálne cítenie, radosť z vlastnej tvorby a nezištnosť. Úžasné na Veselých kameňoch je rovnako, že ich deti maľujú s rodičmi. Je to ďalší presah Veselých kameňov smerom ku vzťahom v rodinách. Každá chvíľka dieťaťa strávená s rodičom je nenahraditeľná v budúcom ponímaní vzťahov dieťaťa. Veselé kamene sú zábavou aj pre dospelých, dokonca aj pre seniorov. Mnohí ich berú ako psychohygienu, vďaka ktorej sa často vracajú do detstva.

Tvorcami Veselých kameňov sú predovšetkým deti. Vy – ako pedagogička, v akom veku dieťaťa sledujete najväčší rozvoj kreativity a tvorivých schopností?

Kreativita sa kreje celý život. Obmedziť maľovanie iba na deti predškolského veku je veľká škoda. To sa nakoniec ukazuje aj v praxi. Naše Veselé kamene maľujú všetky vekové kategórie, jednotlivci aj skupiny. Z reakcií v skupine sa často dozvedáme o prepojení generácií, keď najmenší iba rozvíjajú svoju kreativitu, zatiaľ čo tí najstarší sa k nej opätovne vracajú. Obe skupiny majú radosť.

Hoci „základňou“ Veselých kameňov na Slovensku je práve naša mestská časť, rozšírili sa aj do ďalších slovenských miest. Kam až siahajú vaše ambície?

Tak, ako na začiatku - pri založení skupiny, bolo hlavným posolstvom robiť radosť, tak aj teraz pri vyše 60-tisíc členov je dôležité, aby sme túto radosť naďalej udržali. Čím viac členov skupina má, tým častejšie narážame na zneužívanie skupiny v podobe reklamy a na negatívne komentáre niektorých členov. Napriek obrovskej dávke radosti z maľovania aj nachádzania je ťažké udržať pozitívnu atmosféru.

Spätná väzba, ktorá sa vám dostáva, je určite veľmi silná. Spomeniete si aj na konkrétne poďakovanie či list, ktorý vám obzvlášť utkvel v pamäti?

V tejto súvislosti mi napadá príbeh dvoch dôchodkýň, ktoré Veselé kamene spojili. Našli si spoločnú zábavu, vďaka ktorej nepociťovali v tomto ťažkom období takú osamelosť. Krásne poďakovanie nám prišlo od mamičky chorého chlapca, ktorý v rámci svojho postihnutia len málokedy prejavoval radosť. Z nájdeného kamienka sa nesmierne tešil, čo zväčšilo jeho vôľu ísť von.

Ako sa k pripojiť k hre a existuje aj časové ohraničenie? Predsa len, situácia sa zlepšuje, čoskoro sa dočkáme postupného uvoľnenia opatrení.

Väčšina ľudí sa k nám pripojí vďaka tomu, že našli Veselý kameň. Na jeho zadnej strane si prečítali, že ho majú odfoťiť, zverejniť vo facebookovej skupine Veselé kamene a presunúť na iné miesto. Do zverejneného príspevku uvedú PSČ opísané z kameňa, na základe ktorého ho vie jeho autor ľahko v skupine nájsť. Mnohí sa touto myšlienkou tak nadchnú, že začnú kamienky maľovať a roznášať s nami. Životnosť jednotlivých kamienkov závisí od kvality použitých farieb a od toho, či sú farby zafixované lakom. Ten chráni kamienok pred počasím a prírodu pred postupným uvoľňovaním farieb do pôdy. Niektoré kamienky putujú z miesta na miesto dlhšie, iné oslovia nálezcov natoľko, že si nechajú. Postupné uvoľňovanie protipandemických opatrení umožní kamienkom cestovať naprieč celým Slovenskom a aj za jeho hranice. Zistenie, že váš Veselý kameň objavili v zahraničí je často veľkým hnacím motorom pre maľovanie ďalších Veselých kameňov.

Pretrvajú teda Veselé kamene aj po tom, čo sa náš život vráti do bežných koľají?

Veselé kamene tu boli pred pandémiou a určite ju aj prekonajú. Vo svete je táto aktivita rozšírená už od čias, keď sme o pandémii tohto rozsahu nikto neuvažovali. Na kamene sa maľovalo od pradávna. Symbolizovali rôzne zvyky, odovzdávali rôzne odkazy a takisto robili radosť. Možno o 2000 rokov ich budú ľudia nachádzať rovnako, ako my archeologické nálezy... a to budú pre archeológov Veselé kamene!

Citát:

Veselé kamene spojili dve seniorky. Našli si spoločnú zábavu, vďaka ktorej nepociťovali v tomto ťažkom období takú osamelosť.

Odborná porota ocenila skupinu Limits of Absurdity

Aj mladú speváčku Emmu Funtovú Dúbravka pozná hudobné talenty

Text: Lucia Marcinátová

Keď prišiel kolega z Dúbravskej televízie s ideou vyhlásiť súťaž Dúbravka hľadá hudobné talenty, zapochybovali sme. Budú mať ľudia záujem, prihlásia sa, budú sa chcieť predviesť Dúbravčanom? Myšlienka kolegu Roba Lattachera uspela a priniesla prekvapenie zároveň. Do súťaže sa prihlásilo nielen veľa hudobníkov a spevákov, ale taktiež mnoho ozajstných talentov. Ďakujeme tak nielen za nápad, ale i všetkým súťažiacim za ich účasť.

Po zozbieraní videí a prihlášok do súťaže Dúbravka hľadá hudobné talenty prišla na rad odborná porota. Tá rozhodovala v zložení - Zuzana Horváthová, riaditeľka Základnej umeleckej školy Eugena Suchoňa v Dúbravke, Igor Bázlik, hudobný skladateľ, Igor Papán, husľový virtuóz a hudobný skladateľ, Maroš Repík, hudobník a predseda komisie kultúry v Dúbravke a Ľubomír Navrátil, vedúci oddelenia kultúry miestneho úradu za organizátora súťaže. Zo 40 prihlásených spevákov a hudobníkov porotcovia vybrali 20 finalistov, ktorí sa predstavili verejnosti na vystúpení počas Kultúrneho leta v Dúbravke.

Spievalo a hralo sa v amfiteátri na Valachovej, na pódiu sa striedali malí aj veľkí hudobníci, speváci, jednotlivci i kapely. Vystúpenia nahrala Dúbravská televízia, príspevky nastrihala, tlačový referát ich zverejnil na sociálnej sieti mestskej časti a začalo sa hlasovanie. Ľudia mohli dávať hlasy a lajk vlastnému favoritovi od 9. do 31. augusta.

Do hlasovania sa zapojilo 3775 hlasujúcich. S počtom hlasov 597 si prvenstvo odniesla skupina Bellcanto, na druhom mieste skončila detská speváčka Sofia Tkáčová s 583 hlasmi, a na treťom mieste formácia The Chleba band so 425 hlasmi. Prví traja súťažiaci v diváckom hlasovaní získali honorované vystúpenie na verejnom dúbravskom podujatí.

Okrem ceny divákov si svojho favorita spomedzi finalistov vybrala aj odborná porota. Cenu poroty v podobe nahrávania v štúdiu dostala skupina Limits of Absurdity a mladá speváčka Emma Funtová. V krátkych rozhovoroch predstavíme všetky ocenené talenty. Hudobníkom sme položili identické otázky.

Výsledky hľadania

Divácke hlasovanie

1. miesto

Bellcanto 597 hlasov

2. miesto:

Sofia Tkáčová 583 hlasov

3. miesto:

The Chleba band 425 hlasov

Cena poroty:

Limits of Absurdity

Emma Funtová

Najviac hlasov od divákov získala skupina Bellcanto

Naším snom bolo hrať aj na hodoch

Bratislavská formácia Bellcanto funguje od roku 2015 v zložení: spevák a gitarista Martin Domáň, bubeník Peter Stanko, basák Michal Vorčák a hráč na klávesy Michal Ondroš. Tvorba Bellcanto kombinuje mix rocku, popu a rock'n'rollu. Kapela má bohaté skúsenosti, bola aj predskokanom skupiny Billy Barman, Horkýže Slíže a Iné Kafe. Na naše otázky odpovedal spevák, skladateľ, frontman skupiny a Dúbravčan Martin Domáň.

Prečo ste sa prihlásili do súťaže Dúbravka hľadá hudobné talenty?

Keďže som rodený Dúbravčan, bral som to ako poslanie (smiech). O súťaži som sa dočítal na facebookovej stránke Dúbravky, a keďže hrám v kapele, hneď som nás aj prihlásil. Ďakujeme všetkým, ktorí nám dali hlas (like), veľmi si to ceníme!

Priblížte nám vašu hudobnú, muzikantskú minulosť, skúsenosti?

Naša hudba je výrazne ovplyvnená britskou hudbou, aj keď spievame po slovensky. Máme radi Žbirku, Beatles...a to si človek hneď môže domyslieť, v čom sme doma. Našu hudbu si ľudia môžu vypočuť na hudobných streamovacích platformách ako Spotify, Apple music, YouTube, a všetky novinky sa dozvedia na sociálnych stránkach našej skupiny.

Vystupovali ste už v Dúbravke na verejnosti? Ako hodnotíte, vnímate vaše vystúpenie v dúbavskom amfiteátri počas leta?

Ešte sme nevystupovali v Dúbravke. Preto sme sa veľmi potešili, keď Dúbravka vyhlásila súťaž, ktorej súčasťou bolo aj živé hranie v dúbavskom amfiteátri. Hrало sa nám tam super, atmosféra bola elektrizujúca. Ľudia boli úžasní. Je to pekné prostredie.

Aký je váš hudobný sen, ambícia do budúcnosti?

Keďže ako výhra v súťaži bolo účinkovanie na Dúbravských hodoch, je to jeden z mojich splnených snov. Už dlhé roky chodím na Dúbravské hody a odkedy som hudobník, túžil som sa zúčastniť hodov aj ako účinkujúci. Ambície do budúcnosti máme ako kapela presne dané. Nahrať nový singel a dokončiť album, ktorý by sme chceli vydať čo najskôr.

Chodievate na kultúrne alebo iné podujatie do Dúbravky? Koho by ste radi videli, vypočuli si na vystúpení, prípadne s kým by ste si radi zaspievali?

Ako som už spomínal, každý rok sa zúčastním ako návštevník Dúbravských hodov, sú dobre zorganizované a každý si tam nájde to svoje. Občas zájdem aj na Farmárske či susedské trhy. Koho by sme radi videli a počuli na Dúbravských hodoch? Z Českej scény asi kapelu Tata Bojs, zo slovenskej Le Payaco, Mira Žbirku, Silverspoon a zo svetových hviezd Liama alebo Noela Gallaghery (smiech). S nimi by sme si tiež veľmi radi zaspievali.

(lum)

Druhé miesto v diváckom hlasovaní si odniesla Sofia Tkáčová

Rada robím spevom radosť

Sofia Tkáčová sa v amfiteátri predviedla piesňou Pátá. Song Heleny Vondráčkovej zaspievala aj na Dúbravskom galavečere kultúry a športu. Patrí k detským účastníkom súťaže, za sebou má však už viaceré vystúpenia a mnohé ďalšie istotne pred sebou.

Prečo ste sa prihlásili do súťaže Dúbravka hľadá hudobné talenty a kto váš talent, hudobné nadanie u vás objavil?

Volám sa Sofia a som žiačkou Základnej školy Beňovského, chodím do štvrtého ročníka, anglickej triedy. Mám 9 rokov. Do súťaže Dúbravka hľadá hudobné talenty ma navrhli prihlásiť pani učiteľky a potom ma prihlásila mama.

Priblížte nám vašu hudobnú, muzikantskú minulosť, skúsenosti?

Už ako malé dievčatko som pred televízorom spievala a tancovala na Fíhu, Spievankovo, chodila som na baby music a folklórik a podobne. Rada spievam, tancujem, stepujem, hrám na klavíri, rada prednášam prózu alebo poéziu, mám rada herectvo. Baví ma tiež šport a zo školských predmetov slovenčina, literatúra i cudzie jazyky.

Vystupovali ste už v Dúbravke na verejnosti? Ako hodnotíte, vnímate vaše vystúpenie v dúbravskom amfiteátri počas leta?

Rada som vystupovala už v škôlke na rôznych podujatiach, napríklad pre domov seniorov alebo na vítaní detí do života. Chodím do Základnej umeleckej školy Eugena Suchoňa a tiež do muzikálového divadla Alkana od 5 rokov. Vystupovala som na koncertoch v základnej umeleckej škole aj muzikálovom divadle, mala som možnosť natáčať videá Telesná výchova s Matejom Tóthom, kde som každý šport uvádzala. Keď som vystupovala počas leta v amfiteátri, veľmi som sa tešila, veď po dlhšej dobe to bola možnosť vystúpenia. Rozmýšľala som, čo všetko ukážem - či zatancujem, zastepujem alebo zaspievam. Vybrala som si spev a pieseň Pátá. Na začiatku som sa bála, no potom som sa uvoľnila a spievalo sa mi výborne.

Aký je váš hudobný sen, ambícia do budúcnosti?

Chcela by som byť buď herečka alebo učiteľka. V budúcnosti by som možno rada vyskúšala konzervatórium.

Chodievate na kultúrne alebo iné podujatie do Dúbravky? Koho by ste radi videli, vypočuli si na vystúpení, prípadne s kým by ste si radi zaspievali?

Rada by som si zaspievala s Dominikou Mirgovou a Tomášom Bezdedom, alebo v podstate s hociakým alebo aj sama, pretože ma teší, keď môžem vystupovať a robiť druhým ľuďom radosť.

(lum)

Tretie miesto v diváckom hlasovaní obsadila skupina The Chleba band

Chceli sme sa zviditeľniť v Dúbravke

Sú devínskonovoveskou-dúbravskou kapelou, ktorej zloženie sa vyvíjalo a menilo. Súťaž objavili na sociálnej sieti a vystúpenie na podujatí Dúbravka hľadá hudobné talenty si užili. Mladá skupina The Chleba band.

Prečo ste sa prihlásili do súťaže Dúbravka hľadá hudobné talenty?

Súťaž sme objavili náhodou, nášmu bubeníkovi vyskočila reklama na facebooku. Ako devínskonovovesko-dúbravská kapela sme spĺňali podmienky pre účasť a rozhodli sa využiť túto možnosť na zviditeľnenie sa v Dúbravke, keďže sme dovtedy pôsobili najmä v Devínskej Novej Vsi. Každý z nás sa k svojmu nástroju, respektíve spevu dostal iným spôsobom. Náš bubeník sa rozhodol ísť v šľapajach svojho otca, naša speváčka Nina Kochová bola ako dieťa spevácky samouk, jednoducho si pre seba rada spievala, až neskôr začala navštevovať umeleckú školu. Gitaristi pôvodne začali s inými nástrojmi a až neskôr ich vymenili za elektrické gitary. Náš basák Tomáš Iványi ako malý jednu basu omylom zhodil z balkóna druhého poschodia a odvtedy mu prirástla k srdcu.

Priblížte nám vašu hudobnú, muzikantskú minulosť, skúsenosti?

Jadrom našej kapely sú gitarista Ondrej Adam a bubeník Peter Polák, ktorí spolu začali hrať na strednej škole. Po viacerých zmenách na ostatných pozíciách sa naše zloženie ustálilo na začiatku roka 2019 a vydržalo až do tohto leta. Po vystúpení na amfiteátri s nami stihol náš gitarista Marián Bednár odohrať ešte jeden koncert, kým odišiel študovať do zahraničia. Nahradil ho dúbravský gitarista Lukáš Kapiaš, pôsobiaci okrem nás aj v kapele Hanks. Dovtedy sme však s Majom odohrali viacero vlastných koncertov v Devínskej Novej Vsi či na Devíne. Okrem toho sme boli hosťami podujatí Devínskej Novej Vsi ako napríklad Vianočná Ulička (kde bol naším predskokanom Adam Ďurica) alebo Pivný Janko. Tento rok sme dokonca odohrali aj svadbu (smiech).

Vystupovali ste už v Dúbravke na verejnosti? Ako hodnotíte, vnímate vaše vystúpenie v dúbravskom amfiteátri počas leta?

Vystúpenie na amfiteátri bolo naše prvé vystúpenie v Dúbravke, ak teda nerátame školské akcie na Gymnáziu Bilíkova (avšak ešte aj v inom zložení kapely). My sme si ho užili, dúfame že rovnako to vnímalo aj publikum. Vystúpenie na súťaži sa však nedá porovnať so skutočným koncertom, o to viac sa tešíme na Dúbravské hody (smiech).

Aký je váš hudobný sen, ambícia do budúcnosti?

Základ je ostať pokope, aj keď sa začne skracovať voľný čas pre vysokú školu. Chceme sa venovať naďalej vlastnej tvorbe, aby sme vedeli setlist naplniť iba našimi pesničkami. Radi by sme ich následne aj kvalitne nahrali, nech môžeme osloviť publikum aj inak než len naživo. Skutočným snom je však skupinový Boeing po vzore Iron Maiden.

Chodievate na kultúrne alebo iné podujatie do Dúbravky? Koho by ste radi videli, vypočuli si na vystúpení, prípadne s kým by ste si radi zaspievali?

Polovica kapely je z Dúbravky, takže určite sa zastavíme, ak niekde hrá dobrá rocková muzika. Zo slovenskej scény by sme určite ocenili Horkýže Slíže, ale aj rôzne menej známe kapely – napríklad aj ďalších súťažiacich z „Dúbravka hľadá hudobné talenty“.

(lum)

Cenu poroty získala skupina Limits of Absurdity

Posledné mesiace sa rozbiehame nanovo

Kapela, ktorá vyniká už na prvý pohľad. Rockeri telom i dušou. O súťaži sa dozvedeli od otca ich charismatickej speváčky, ktorá začala už v šiestich rokoch rozvíjať svoj talent pod odborným dohľadom. Napriek tomu, že formácia funguje iba dva roky, za sebou má hneď niekoľko úspechov a pred sebou jasné ciele.

Prečo ste sa prihlásili do súťaže Dúbravka hľadá hudobné talenty?

Naším cieľom bolo nabrať skúsenosti a zviditeľniť sa. K prihláseniu do súťaže nás motivoval tiež fakt, že v Dúbravke bývajú dvaja členovia kapely.

Priblížte nám vašu hudobnú, muzikantskú minulosť, skúsenosti?

Vznikli sme v roku 2018, z vtedajšej zostavy sme ostali štyria. Po niekoľkých mesiacoch sme začali skladať vlastné piesne, po roku sme nahrali Disarray. Mali sme prvé koncerty a nahrávali sme v profesionálnom štúdiu. Potom nás prakticky na rok paralyzovala korona, väčšina členov nebýva v Bratislave, čiže sme nemohli ani skúšať. Posledné mesiace sa rozbiehame nanovo, tohtoročné leto sme strávili hlavne koncertovaním.

Vystupovali ste už v Dúbravke na verejnosti? Ako hodnotíte, vnímate vaše vystúpenie v dúbavskom amfiteátri počas leta?

Lucia: Ja osobne som vystupovala v Dúbravke viackrát v rámci Alkany ako žiačka ZUŠ, keď som hrala na flautu. S kapelou sme v Dúbravke predtým nevystupovali a nikto z členov tu nevystupoval ani individuálne. Pocity z vystúpenia boli zmiešané, ale aspoň sme sa zabavili a dokonca i vyhrali cenu poroty, za čo sme vďační.

Tono (bubeník) – V Dúbravke mal program veľký sklz a samotné vystúpenie bolo veľmi narýchlo, na druhej strane sme však predviedli priemerný výkon. Atmosféra bola fajn, prišlo pomerne veľa ľudí a zviditeľnili sme sa.

Aký je váš hudobný sen, ambícia do budúcnosti?

Naším dlhodobým cieľom je robiť hudbu profesionálne. Samozrejme, radi by sme prerazili a boli na hudobnej scéne známym menom. Teraz však zostávame pri zemi, máme vonku jednu skladbu. V najbližších mesiacoch by sme chceli pridať ďalšie a budúci rok by sa nám mohlo podariť vydať aj album.

Chodievate na kultúrne či iné podujatie do Dúbravky? Koho by ste tu radi videli, vypočuli si na vystúpení, prípadne s kým by ste si radi zaspievali?

Pred korunou niektorí z nás chodievali na Dúbravské hody, tam by sme radi videli nejakého známejšieho slovenského interpreta. Mohli by prísť The Backwards alebo opäť Horkýže Slíže.

Cenu poroty získala Emma Funtová

K muzikálu ma to ťahá asi najviac

Emma priznáva, že hoci s účasťou v súťaži najskôr váhala, dnes je za malé „pošťuchnutie“ milovanou mamou vďačná. Spieva a tancuje od detstva, navštevuje aj ZUŠ. Po dlhšej pauze spôsobenej pandemiou ocenila možnosť vystúpiť pred publikom a stráviť chvíle na pódiu, ktoré k nej celkom prirodzene patrí.

Prečo ste sa prihlásili do súťaže Dúbravka hľadá hudobné talenty?

Pre momentálnu pandémiu som už veľmi dlho nevystupovala a javisko mi chýba. Chcela som si „oprášiť“ staré skúsenosti, zabaviť sa a konečne spievať.

Priblížte nám vašu hudobnú, muzikantskú minulosť, skúsenosti?

Ako som spomínala, so spevom som začala už v detstve. Osem rokov navštevujem súkromnú umeleckú školu Alkana, kde mám príležitosť zahrať si v rôznych muzikáloch a byť na javisku. To je pre mňa neskutočný pocit. Zúčastnila som sa i rôznych speváckych súťaží, napríklad: Muzikálová hviezda, Talent festival, Dúbravka hľadá hudobné talenty, kde som získala nielen pár ocenení, ale najmä skúsenosti.

Vystupovali ste už v Dúbravke na verejnosti? Ako hodnotíte, vnímate vaše vystúpenie v dúbavskom amfiteátri počas leta?

Vystupovala som už v DK Dúbravka, no vystupovanie vonku bola moja premiéra. Vnímam to ako cenný, nezabudnuteľný zážitok, za ktorý som nesmierne vďačná.

Aký je váš hudobný sen, ambícia do budúcnosti?

Určite by som sa chcela venovať hudbe, predovšetkým muzikálu, ku ktorému ma to ťahá asi najviac.

Chodievate na kultúrne či iné podujatie do Dúbravky? Koho by ste tu radi videli, vypočuli si na vystúpení, prípadne s kým by ste si chceli zaspievať?

Áno, na kultúrne podujatia chodím rada. Rada si vypočujem každého dobrého umelca, a s kým by som si chcela zaspievať? Ťažko sa mi na túto otázku odpovedá, radšej sa nechám prekvapiť, čo mi osud prinesie...(ale taký IMT Smile by ma potešil určite :-)

(dš)

Od krížu ku kostolu k sochám

Spoznaj svoj kraj – Dúbravka

Dennodenne chodíme po tej istej ulici v tej istej štvrti, vidíme pomník, sošku alebo inú pamätihodnosť, pamiatku. Ruku na srdce, koľkí z nás by vedeli povedať, čo práve videli z historického hľadiska?

Členovia Miestnej organizácie Jednoty dôchodcov Slovenska v Dúbravke sa rozhodli rozšíriť svoje vzdelanostné obzory a pod vedením Mariána Lučaniča, odborníka na pamätihodnosti Dúbravky, sa vybrali na prechádzku po stopách histórie mestskej časti.

Nebudem sa dopodrobna rozpisovať o jednotlivých pamiatkach, opíšem len trasu, po ktorej sme sa vydali, a ktorá je prijateľná aj pre seniorov. Stretli sme sa pri Dvojkříži neďaleko Kostola Duha Svätého, odtiaľ sme smerovali k soche svätého Vendelína a potom pokračovali do parku pri Horanskej studni, ktorú poznáme aj z erbú Dúbravky.

Niekoľkí z účastníkov ostali v parku, kým väčšina z nás sme po prekonaní 108 schodoch vyšli pred Kostol Kozmu a Damiána. Naša spätočná cesta viedla na Jadranskú ulicu, kde sme sa pristavili pri Pomníku padlým v 1. svetovej vojne a o kúsok ďalej pri soche sv. Floriána. Poslednou zastávkou našej skoro dvojhodinovej exkurzie bola Kaplnka Panny Márie Ružencovej a jaskyňa Lurdskej Panny Márie.

No a akoby to bolo, keby sme sa po poučnej a aj vďaka krásnemu počasiu vydarenej prechádzke históriou neodmenili fajnovým gulášom, ktorý už čakal navarený na výletníkov v Kultúrnom centre Fontána, nechýbala ani hudba, ktorá nám vyhrávala do tanca.

Všetkých nás potešila aj prítomnosť starostu Martina Zaťoviča s manželkou, viceprimátorkou Zdenkou Zaťovičovou. Veľmi pekne by som sa chcela aj touto cestou poďakovať nášmu sprievodcovi, pánovi Lučaničovi za perfektný výklad a účastníkom exkurzie za aktívny záujem a atmosféru.

Katarína Grunwald, predsedníčka Miestneho odboru JDS Bratislava IV – Dúbravka

Rady nielen dúbavským záhradkárom

Tešíme sa na krásne babie leto

Prichádza nádherná jeseň, príroda sa zafarbuje, dni sa skracujú. Pestovatelia dokončujú zber plodov a hodnotia výsledky celoročnej práce, to všetko pripomína záhradkár MILAN TRSTENSKÝ, člen komunitnej Vodárenskej záhrady o. z. Živica.

Záhradkár v októbri: Je čas urobiť v záhrade poriadok a začať s prípravou hriadok na jesennú výsadbu a výsev. Poprehadzujeme kompost, pokosíme trávniky. Kvety: Dokončíme výsadbu tulipánov. Vysádzame ľalie ruže a jarné trvalky. Drobné ovocie: Doplníme záhony jahôd o jednoročné rastliny. Vysádzame ríbezle a egreše. Dokončíme zber hrozna, pripravíme si víno a lebo hroznovú šťavu. Ovocné stromy: Dokončíme zber zimných odrôd jablák a hrušiek. Plody, ktoré nie sú vhodné na uskladnenie spracujeme sušením alebo kompótovaním. Z najviac poškodených plodov, vyrobíme jablčný ocot alebo ovocné mušty. Na stromy pripevňujeme lapacie pásy na hmyz, prípadne kmene natrieme lepidlom. Odstraňujeme staré, choré stromy. Koncom októbra môže vysádzať nové ovocné stromčeky. Zelenina: Zo zeleniny ponechávame na hriadkach len tie, čo znesú mrazíky. Pór, špenát, čínsku kapustu či kučeravý kel. Nedozeraté paradajky papriky a čili papričky dáme do skleníka alebo na presklený balkón, budú nám postupne dozrievať až do začiatku decembra. Tekvice cukiny, baklažány a patizóny uskladníme v chlade, vydržia konzumné ešte niekoľko týždňov.

Všetky uvoľnené hriadky po zelenine vyčistíme, vysadíme cesnak a cibuľu.

Seniori: Beh dobrých ročníkov

Dúbavskí seniori sa opäť predviedli v plnom nasadení a pohybe zároveň. V zelených tričkách zviditeľnili Dúbravku. Zúčastnili sa septembrového ČSOB Marathonu, ktorého súčasťou je aj Beh dobrých ročníkov.

Beh dobrých ročníkov je kategória mini maratónu v dĺžke 4,2 km na ČSOB maratónu v Bratislave. V krásnych zelených tričkách s nápisom „Dúbravka čerešnička Bratislavy“ bolo na štarte aj 34 dúbravských seniorov. Pretekárov pred štartom i v cieľi prišli povzbudiť aj viceprimátorka Zdenka Zaťovičová, so starostom Martinom Zaťovičom, vedúca oddelenia sociálnych vecí a zdravotníctva miestneho úradu Dominika Malačinová a predseda Komisie športu v Dúbravke Branislav Semančík.

Trať viedla od nového SND cez rekonštruovaný Starý most do sadu Janka Kráľa až k Novému mostu a späť. Zo zelených tričiek Dúbravky sa najlepšie umiestnila: Mária Krčmárová 1948, časom 33:24 minút z Miestnej organizácie Jednoty dôchodcov Slovenska, druhá bola Anna Szeteiová 1948, 36:19 min. z Denného centra 4 a tretia Otilia Jablonovská 1956, časom 43:42 z Denného centra 3. Z mužov cieľovú čiaru prebehol prvý Pavol Murányi 1948, 30:43 min. z Denného centra 4, druhý bol František Brunovský 1946, 40:48 min. z Miestneho organizácie JDS a tretí Milan Nižnan 1950, 46:06 min z Denného centra 4.

Po vyhodnotení sme sa všetci pretekári zišli na „pasta párty“. Tešíme sa už na ďalší ročník, ďakujeme za podporu starostovi Martinovi Zaťovičovi a koordinátorky Rady seniorov v Dúbravke Zuzke Markovej, ktorá organizačne spracovala nie ľahkú, technickú časť účasti. Dúbravskí seniori aj svojou účasťou dokázali, že Dúbravka je v dobrej kondícii a v najlepších rokoch.

František Brunovský

Aká je tradícia hodov? A ako sa vyvíjali hody v Dúbravke?

Na hody sa stíal kohút aj zhadzoval cap

Text: Lucia Palšová

Hody boli sviatkom, ktorý završoval komplexný výsledok poľnohospodárskej práce v súvislosti s potravinami. U nás sú známe najčastejšie ako hostina, na mnohých miestach tiež pod názvom prevzatým z nemeckého jazykového prostredia – kärmeš, kirmeš. Hody sa vždy začínali v podvečer hostinou, spevom a plesom, v čom sa pokračovalo celý nasledujúci deň. V domácnostiach boli napečené koláče, mäso, pripravená pálenka, u zámožnejších hriata s medom a škoricou, víno, prípadne pivo. K štrednému obedu prichádzali priatelia z okolitých dedín na zábavu a hostinu.

Vznik tejto tradičnej hostiny sa pripisuje podnetu zo strany cirkvi. Už v stredoveku sa hody uskutočňovali na výročný deň farského kostola, alebo v deň patróna, ktorému bol kostol zasvätený. Ostáva však otázkou, prečo sa tieto termíny viazali ku koncu leta a k jeseni. Hody boli pôvodne kolektívnou hostinou rodu, na ktorej sa konzumovali dary polí, lesov a riek.

Obradná hostina sa konala väčšinou v období, keď už bolo zožaté obilie, odrastená mladá hydina a aj lov prinášal dobré výsledky. Na obradnú hostinu sa zvyčajne usmrcovalo nejaké zviera (baran, koza vól). Zviera zabíjali verejne a mäso jedli spoločne, v čom bolo vidieť pozostatok dávných obiet spojených s rituálnou hostinou. Na ruskom severe ešte v minulom storočí v obci na hody usmrcovali lane alebo losice, potom pripravili spoločnú hostinu. Zvyk mal korene v praslovanských obetných slávnostiach zvaných „rožanice“, ktoré ako božská dvojica ochraňovali rod, starali sa o vlhu polí, lúk aj rozmnožovanie lovnej zveriny.

Tancovali, kým sviečka nezhorela

Hody sa začínali v nedeľu, keď prichádzali hostia. Domy i priedomia boli vyčistené a upravené, gazdiné mali navarené a napečené všetko, čo žiadala obyčaj a dovoľovali ich prostriedky. V pondelok bola takzvaná zlatá hodinka. Ráno sa každý, kto mohol, zúčastnil na zádušnej omši. Hneď potom bola tanečná zábava a to v hostinci alebo u richtára, ktorý za čias feudalizmu predával nápoje zo zemepanského pivovaru a pálenice.

Mládež zapálila sviečku a tancovala dovtedy, kým sviečka nezhorela. Aj trvanie niektorých ďalších tancov určovala horiaca svieca, od čoho je odvodený i český názov „posvícení“. Podľa starodávnej tradície boli prítomné aj duše mŕtvych a pri horiacej sviečke sa tešili z tanca spolu s ostatnými. Na obed si každý odviezol hostí domov. Popoludní zábava pokračovala hlboko do noci, no zavčasu ráno museli hostia odísť, pretože ďalší priebeh bol určený iba domácim. Riešili rozličné spory, potvrdzovali si staré dohody a uzatvárali nové.

Hody spojené s kostolom

Podobný priebeh mávali kedysi aj hody v starej Dúbravke. Termín po vysvätení kostola pripadá na posledný septembrový víkend a v súčasnosti hody začínajú v piatok a končia v nedeľu večer. V minulosti sa na hody taktiež organizovala zádušná omša.

V súvislosti s ňou možno spomenúť Kostol sv. Kozmu a Damiána. Je architektonickým symbolom Dúbravky. Stavebne je veľmi zaujímavý, pretože má eliptický pôdorys a architektonicky je príbuzný s chrámom sv. Trojice v Bratislave. Kostol slúži od roku 1807 ako farský kostol dúbavskej farnosti. Kostol je pomenovaný podľa dvoch kresťanských lekárov Svätom Kozmovi a Damiánovi. Boli to bratia, ktorí svoju mladosť prežili v Sýrii, kde si osvojili lekárske umenie. Nepodávali len lieky na utíšenie fyzických bolestí, ale snažili sa pomôcť chorému aj náboženskou útechou. Za svoje lekárske služby neprijímali peniaze, a tak získali vážnosť a úctu nielen u kresťanov, ale i pohanov. Táto vážnosť svätým bratom umožnila ľahšie šírenie Kristovej náuky. V čase Diokleciánovho prenasledovania boli svätí lekári uväznení. Nezriekli sa svojej kresťanskej viery, preto ich cílijský miestodržiteľ nechal sťiť mečom. V sýrskom meste Kyros bola na ich počesť postavená slávna Bazilika a v tomto meste boli svätí bratia aj pochovaní.

Na hody v starej Dúbravke sa vždy organizovala zábava. Dedinskí muzikanti hrali pred richtárovým domom a odtiaľ prešli v sprievode mládencov a dievok do krčmy, kde bolo pripravené pohostenie, zabezpečené richtárom. Do obce prichádzali aj hostia z iných dedín a z mesta pobaviť sa s miestnymi a ochutnať z dúbavských hodových jedál. Dúbavské gazdiné pripravovali tradičné hodové jedlá, koláče a pitie, často pozývali hostí aj do domácností, nielen na spoločnú dedinskú zábavu.

Stínanie kohúta

Hlavnou atrakciou dňa bolo stínanie kohúta, alebo zhadzovanie capa. Kohút bol u starých Slovanov obetným vtákom a tento akt mával kedysi rituálny charakter. Neskôr však nadobudol už len zábavnú funkciu s úmyslom pobaviť ľudí a odviešť ich od reality všedného dňa. Kohútovi prevliekli cez hrebeň dlhý povraz, ktorý z každej strany držal jeden mládenec. Z mládenecov sa jeden prezliekol za kata a jeden za kňaza. Vytvorili sprievod, na čele ktorého stál kat s kňazom a potom prešli celou dedinou. Na improvizovanej kazateľnici kňaz obvinil kohúta z nemravnosti či iných hriechov a kat mu sťal hlavu kosou. Povinnosť uvariť kohúta pripadla richtárke.

Podobnú hru spojenú so zabíjaním kohúta predvádzali v slovenských mestách i študenti. Niekde miesto kohúta súdili a zabíjali kozu. Najprv ju ovenčili mašľami a potom v sprievode muzikantov vodili po obci. Neskôr ju vytiahli na najvyššie možné miesto, nasledoval komický súd v sudcovskom preoblečení a poprava. Kozu uvarili a každý sa usiloval, aby sa mu z nej ušiel aspoň malý kúsok mäsa.

Ďalšou hodovou atrakciou bolo stávanie mája na hody. Umiestňovali ho na centrálnom mieste obce alebo pred domom, kde bola tanečná zábava. Máj robili z vysokého smreka, vzácnejšie z jedle. Vrch ozdobili stužkami. V priebehu zábavy muzikanti vyšli z hostinca, postavili sa k máju a mládež okolo neho tancovala.

Počas hodov našli uplatnenie aj ďalšie zábavy. Obľúbenou atrakciou bolo predvádzanie skroteného medveďa. Inou neodmysliteľnou zábavou hodov bývali zas kolotoče a hojdačky. U nás boli známe už len ako živnosť kolotočiarov, ktorí chodili buď samostatne, alebo sa pridružili k zverincom, cirkusom, strelniciam, bábkovému divadlu a ďalším atrakciám, ktorých majitelia zámerne vyhľadávali obce, kde hody práve prebiehali.

Celkovo sa ukazuje, že v slovanskom staroveku sa hody stali medzníkom hospodárskeho výročného cyklu. Zároveň boli sviatkami rodu a cez rodové formácie i sviatkami miestneho spoločenstva. Hody sa aj v súčasnosti stali príťažlivé nielen pre domácich, ale ešte väčšmi pre návštevníkov. Dúfajme, že aj dúbravské hody nestratia nič zo svojej atraktívnosti a aj tento rok pritiahnu mnoho zvedavých návštevníkov.

Dúbravské hody odskúšali nové sprievodné podujatia

Hudba, beh aj tradície

Bežať do poriadne dlhých schodov, zatancovať či zarapovať si s priateľmi, stretnúť so susedmi, zahrať si futbal či okoštovať burčiak. To všetko na tohtoročných Dúbravských hodoch. Tento rok pripadli na posledný septembrový víkend.

Slnko hrialo skoro ako v lete, ľudia sedeli na tráve, moderátorka hovorila o pití vody aj opaľovacích krémoch...Áno, počasie a celé tohtoročné hody boli iné. Iné pre pandémiu a opatrenia, ktoré musia organizátori podujatí dodržiavať, iné pre potrebnú úpravu programu, no iné aj vďaka novinkám v programe. Podstatné však ostalo. Boli o Dúbravčanoch Dúbravčanom.

Dúbravské kluby, organizácie, súbory aj talenty sa predviedli na pódiu, boli súčasťou programu, ktorý dotvorili zvučné i netradičné mená.

Malí tanečníci aj veľký raper

Napríklad aj Šašo Jaro. Už meno prezradilo, že jeho program, ktorý v sobotné ráno otvoril Dúbravské hody by mal byť venovaný deťom. S chlapíkom s červeným nosom a klobúčikom v pestrofarebnom odeve sa však zabavili aj rodičia. Kúzlil, vymýšľal, predvádzal.

Deťom bolo venované celé sobotné dopoludnie pred Domom kultúry Dúbravka. Na pódiu sa objavila slečinka v ružových šatách s veľkýým plyšákom, čiže Máša s medveďom, neskôr aj šou s názvom Sranda Banda.

Farebné a energické vystúpenie Klnky, detského folklórneho súboru, otvorilo sekciu vystúpení, počas ktorého sa predstavili tanečné kluby a súbory pôsobiace v mestskej časti a trénujúce prevažne dúbravské deti. Po Klnke pódium patrilo Mažoretkám ALBA Bratislava, Tanečnému klubu Danube, Škole Breaku či tanečným školám La Dansa a La Portella.

Pomedzi tanec a pohyb sa na pódiu aj rozprávalo, predstavovalo. K oficiálnemu otvoreniu Dúbravských hodov starostom Martinom Zaťovičom sa pridali viceprimátorka Zdenka Zaťovičová, evanjelický farár Libor Bednár a aj miestni poslanci.

Na veľkom pódiu sa predstavil i víťazi súťaže Dúbravka hľadá hudobné talenty. Najskôr si prebrali ceny, neskôr aj koncertovali víťazi diváckeho hlasovania skupina BELLCANTO a v nedeľu aj The Chleba band.

Hudbe, a to nielen tej z Marsu, patrilo pódium až do neskorého večera. Zahral aj Peter Cmorik, mladých potešil raper Majself a najviac divákov asi tancovalo a spievalo so skupinou HEX.

Strapec aj tanec

Oficiálne otvorenie hodov prebiehalo aj na Žatevnej a v starej Dúbravke bolo spojené aj so strihaním a posvätením tradičného hroznového strapca. Kým pódium na lúke blízko Domu kultúry Dúbravka patrilo súborom detským, na Žatevnej sa predstavili tie seniorské. Skupina Dúbravanka, Dúbravské strešne, súbor miestnej Matice slovenskej. Do tanca si viacerí skočili na Maroša Banga s Vierou Kotvasovou. Atmosféru dotváralo slnko, plánované i náhodné stretnutia priateľov, susedov.

Beh do schodov či maratón vo foteňí. Mestská časť tento rok vyskúšala aj dve novinky. V spolupráci s Karlovou Vsou hľadali bežca, ktorý čo najlepšie zdolá schody pri luvente, na Pekníčke prebiehal futbalový turnaj o pohár starostu a počas celých troch dní aj maratón.

Mal síce ozajstný štart, piatkové hodové ráno, počas neho sa však nebežalo, ale fotilo. Akcia prebiehala pod názvom Cvakni to! 3 dni, 3 témy, 3 víťazi, po vyhodnotení predstavíme tie naj snímky v budúcom čísle Dúbravských novín.

Dúbravské hody bývali veselé, ani bitka nechýbala

Hody dvakrát do roka

Dúbravka hodovala kedysi dvakrát ročne – tzv. „malé“ hody, boli na veľkonočný pondelok ako pripomienka posvätenia chrámu Zmŕtvychvstania pána a „veľké“, 27. septembra na deň sv. Kozmu a Damiána.

Dúbravka hodovala kedysi dvakrát ročne – tzv. „malé“ hody, boli na veľkonočný pondelok ako pripomienka posvätenia chrámu Zmŕtvychvstania pána a „veľké“, 27. septembra na deň sv. Kozmu a Damiána.

V pamätnej knihe Dúbravky sa píše, že „na hody prichádzalo veľa mladých i starých zo susedných obcí, Lamača, Devína, Novej Vsi, Záhorskej Bystrice a Karlovej Vsi“. Hody vraj bývali veselé a neraz sa počas nich strhli aj bitky. Podľa pamätníkov raz dokonca jedného „prespolného“ chceli spustiť aj do Horanskej studne, lebo prejavoval príliš okatý záujem o miestne dievčence. "Inokedy bývala celá dedina zorganizovaná na obranu“.

„Veľké“, alebo „Hrubé“ hody v Dúbravke v podstate splynuli s dožinkami, čoho dôkazom by mohol byť veniec so strapcami hrozna na Žatevnej ulici v historickej Dúbravke. Symbolika aktu pripomína chvíle, keď úroda bola konečne pod strechou, sýpky plné a nastával čas honosných osláv. Nesmel chýbať umelecky zostrojený a spletený veniec z obilia. Vinše, piesne, často žartovného charakteru, sa ozývali ešte dlho do noci. V Dúbravke hral obyčajne harmonikár na heligónke so sprievodom bubna. Niekedy si pozývali dychovku z Devínskej Novej Vsi.

Klokanoviny číslo 03/2021

Špeciálna príloha centra voľného času Klokan

Čo je to DofE? Je to aj dobrodružstvo mladých

Spoznali pamiatky aj seba navzájom

Učiť sa nový jazyk (taliančina), hrať tenis, naučiť svojich spolužiakov šach...Tieto aktivity ma sprevádzali takmer celým predošlým školským rokom, keď som bol účastníkom rozvojového programu pre mladých ľudí, Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu (skrátene DofE).

Volám sa Zhuo, mám 16 rokov, som študentom bilingválneho gymnázia na Bilíkovej ulici. Minulý rok som sa zapojil cez Centrum voľného času Klokan do Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburghu (skrátene DofE).

Čo bolo cieľom projektu? Čo sme sa naučili? Napríklad, prekonanie seba samého, efektívne plánovanie a rozhodovanie sa, rozvoj samostatnosti a zodpovednosti za seba i iných. Najlepšou časťou programu bola záverečná „Dobrodružná expedícia“, odkiaľ si mladí „Dofáci“ každoročne odnesú množstvo nezabudnuteľných zážitkov so skupinou.

Vymeniť nudu za cieľ

Roky 2020 a 2021 boli náročné pre všetkých, no nezabúdajme ani na nás, tínedžerov. Už pred pandémiou bol môj mimoškolský program biedny. Znenazdajky prišla karanténa a s ňou aj nuda.

S mojimi ďalšími tromi spolužiakmi sme sa rozhodli urobiť z nášho nadbytočného času čosi navyše. Zapojili sme sa spolu do DofE a postupne sa každý individuálne, svojím spôsobom, zdokonaľoval. Rozvoj talentu, šport, dobrovoľníctvo, všetko sme splnili a s pomocou našej DofE koordinátorky sme došli aj k poslednej výzve - expedícia.

Vybrali sme si Kopčany a Holíč ako tú správnu lokalitu. Začali sme teda plánovaním trasy – túry so zastávkami na rôznych kultúrnych a historických pamiatkach. Naša certifikovaná „expedičárka“ z CVČ Klokan nás napriek terajšej nepriaznivej situácie efektívne naučila základy stanovania, prvú pomoc i prípravu teplého jedla. Pomohla tiež s výberom najpotrebnejších vecí, ktoré si berieme so sebou. No dosť bolo rečí. Idem vám porozprávať o našej expedícii.

Prvé ciele a zastávky

Júlový štvrtok sme nasadli na vlak, ktorý nás priviezol až do Kopčian. Každý člen tímu nosil na chrbte okolo 15 kíl batožiny. Hoci to znie náročne, cestou nás sprevádzala dobrá nálada a nekonečne zaujímavé konverzácie. Prišli sme až k prvému cieľu cesty - Cisársky a kráľovský žrebčín Kopčany. Zastavili sme sa v informačnom centre, kde nám milá pani sprievodkyňa porozprávala o histórii a iných zaujímavých faktoch, spojených s touto budovou. Na naše prekvapenie vo vedľajších priestoroch sa nachádzala aj archeologická expozícia Kopčian. Od vystavených hlinených črepín z praveku až po rôznorodé historické sedlá, cestovné i bojové, pre ženy i mužov.

Pokračovali sme smerom na sever ku Kostolu sv. Margity Antiochijskej. Už v žrebčine sme sa dozvedeli veľa o tejto národnej kultúrnej pamiatke, ktorej výstavba sa datuje do roku 850. Bohužiaľ, kostol práve prechádzal rekonštrukciou, dnu sme sa nedostali.

Horák a ešus

Na rekonštrukcie sme mali trošku smolu. Kačenáreň v Kopčanoch bola našou ďalšou zastávkou. Keď sme prišli na miesto, videli sme iba ruiny tehiel, oplatených kovovým pletivom. Bolo pre nás ťažké predstaviť si túto barokovú stavbu v plnej kráse, ako to bývalo za starých čias.

Žeby sme zabudli na jedlo? Nezabudli. Horák, plynová bombička, ešus a hor sa do varenia. Musím spomenúť našu šéfkuchárku Lindu, ktorá mala na starosti jedlo pre celú našu skupinu. Kombinácia omáčkových plechoviek s cestovinami bola priam majstrovská.

Deň sme zakončili stavaním stanov pri pobreží nevelkého jazierka. Zabavili sme sa kartami a nakoniec všetci vliezli do svojich „spacákov“.

Na druhý deň nás čakal výlet do Holíčskeho zámku a k Veternému mlynu v Holíči, ktorý rovnako v tom čase opravovali. Potom sme už smerovali na vlakovú stanicu Holíč a vrátili sa na hlavnú stanicu,

kde sme sa rozlúčili. Čakal som na túto dobrodružnú expedíciu od úplného začiatku a konečne to prišlo. Som spokojný najmä s našou tímovou prácou a teším sa zo všetkých nadobudnutých skúseností i nezabudnuteľných zážitkov s kamarátmi.

účastník expedície Zuo Jin

Bezplatná poradňa vo Fontáne

Po dlhšej pauze sa vracia služba Bezplatnej právnej poradne. Fungovať bude na novom mieste – v Kultúrnom centre Fontána na Ožvoldíkovej. Počas októbra bude k dispozícii v stredu 20. októbra od 13.00 – 16.00. Bezplatná právna poradňa začala v Dúbravke fungovať v roku 2015, obyvatelia sem chodia najčastejšie s otázkami okolo rodinných vzťahov, dedičského konania či problémami majetkovej povahy, najčastejšie ohľadom bytu či susedských vzťahov. Najväčší záujem o rady mali seniori nad 70 rokov. Počas pandémie a obmedzení v súvislosti s Covid-19 dlhší čas nefungovala, teraz sa jej služby obnovujú na novom mieste. Podľa dotazníkov, ktoré vypĺňajú klienti v poradni, sa najviac obyvateľov dozvedelo o fungovaní Bezplatnej právnej poradne z Dúbravských novín, často boli zdrojom informácií aj web či priateľ alebo známy.

Bezplatná právna poradňa

- Poskytuje právne poradenstvo občanom, ktorí majú trvalý pobyt v mestskej časti Bratislava-Dúbravka. V prípade záujmu o právne poradenstvo predložia záujemcovia občiansky preukaz, aby bolo možné overiť adresu ich trvalého pobytu.
- Právne poradenstvo bezplatne poskytujú renomovaní právnici s dlhoročnými skúsenosťami a praxou.

Tipy z dúbavskej knižnice

O človečine sa dá písať donekonečna

Iba málo kategórii kníh sa nevenuje človeku, všetky ostatné nás ako ľudstvo skúmajú. Či už je to príbeh o boji dobra so zlom alebo filozofická stať, stále je ústrednou postavou obyčajný, starý známy človek. Tri knihy, ktoré pre vás Miestna knižnica Dúbravka vybrala tentokrát, vám môžu byť príjemnou spoločnosťou na prvé chladnejšie jesenné večery.

KNIHA, KTORÁ VÁM MOŽNO ZACHRÁNI ŽIVOT – Graham Lawton

A dlhšie a lepšie žiť vďaka vede? Brať si z nej čo najviac, no stále zapájať svoje kritické myslenie. Autor často šliape na mínové pole, no nie samoučelne. Jeho cieľom je vyvrátiť prežité mýty a rozlíšiť bludy od faktov. V 350 stránkach zhŕňa to najdôležitejšie, čo nám vie veda poradiť pre zdravší a dlhší život. Ak máte záujem žiť zdravo, no neskočiť na lep pofidérnym šarlatánom a predajcom dlhovekosti, táto kniha je pre vás.

LENŽE JA SOM IBA KOMIK... Milan Lasica a Ján Štrasser

Kto iný vedel lepšie vystihnúť človeka v jeho kráse aj pochabosti ako slávna dvojica Lasica a Satinský? Dnes o nás glosujú tam hore a nám po nich ostáva skutočne rozsiahle dielo. A tých kníh u nás v knižnici veru nie je málo. Ján Štrasser s Milan Lasicom rozpráva o jeho mladosti, prvých komediálnych začiatkoch aj problémoch s režimom, ktorému rozhodne títo komici nevyhovovali.

HOMO DEUS Yuval Noah Harari

Druhý diel obľúbenej „trilógie“ populárno-náučnej literatúry od doktora Yuval Noah Harariho premýšľa nad tým, kam kráčame a aké nové výzvy nás ako ľudstvo čakajú. Ak vás zaujímajú vyhliadky na dlhovekosť, morálne dilemy umelej inteligencie, alebo skrátka odhad erudovaného odborníka čo čaká naše pravnúčatá, Homo Deus vás nesklame.

Veronika Frtúsová

Macko - Rodinné centrum

Herňa pre verejnosť je otvorená každý pondelok, streda a piatok v čase od 9.30 do 11.30, ak nie je uvedené inak, program v herni sa začína o 10.00. Pokiaľ to nie je uvedené, netreba sa vopred hlásiť. Prosíme o dodržiavanie aktuálnych hygienických predpisov a odporúčaní.

Október

1. 10. piatok

9.00 - 11.00 - BabyHerňa - Hernička určená pre ešte „nechodiace“ deti (od 0 do 12 mesiacov) a tiež pre ich rodičov.

4. 10. pondelok

9.30 - 11.30 - Stretnutie nosiacich rodičov s JENNKOU - Chceli by ste sa na niečo praktické opýtať, poradiť sa, podeliť o svoje skúsenosti alebo sa len tak prísť porozprávať do herničky?

6. 10. streda

9.30 - 11.30 - Herňa

7. 10. štvrtok

16.30 - 18.00 - Poobedné tvorivé dielničky - Zahráme sa a niečo si spolu vytvoríme.

8.10.piatok

11.30 - Podporná skupina dojčenia - Prídte sa porozprávať o aktuálnych témach s dulou a laktačnou poradkyňou Martou Babincovou.

11. 10. pondelok

9.30 - 11.30 - Herňa

13. 10. streda

9.30 – 11.30- Herňa

15. 10. piatok

9.00 . 11.00 - BabyHerňa - Hernička určená pre ešte „nechodiace“ deti (od 0 do 12 mesiacov) a tiež pre ich rodičov.

18. 10. pondelok

9.30 - 11.30 - Herňa

20. 10. streda

Herňa streda - 9.30 – 11.30

21. 10. štvrtok

16.30 - 18.00 - Poobedné tvorivé dielničky - Zahráme sa a niečo si spolu vytvoríme.

22. 10. piatok

9.30 - 11.30 - Stretnutie nosiacich rodičov. Chceli by ste sa na niečo praktické opýtať, poradiť sa, podeliť o svoje skúsenosti alebo sa len tak prísť porozprávať do herničky?

25. 10. pondelok

9.30 – 11.30 - Herňa

27. 10. streda

9.30 – 11.30 - Herňa

Husacie hody u vás doma

Poznáte to - husacina. Akcie v reštauráciách, s priateľmi, kolegami. Čo tak si urobiť husacie hody doma? Šéfkuchár, prezident Slovenského zväzu kuchárov a cukrárov, Dúbravčan VOJTO ARTZ prezradí, ako na to. Či už použijete samotnú hus, kačku alebo husokačku je na vás. Všetko je harmonicky zladené do ucelených pokrmov s prílohami s dôrazom na kvalitu prevedenia a servírovanie na tanieri. Dobrú chuť!

Husací guláš z vnútorností s kapustníkom a viedenskou cibuľkou

Počet porcií: 4

Obtiažnosť: **

Čas prípravy: 60 minút

Čo potrebujeme:

700g husacích vnútorností

(250g žalúdkov, 250g srdc

a 200g pečienky)

1 cibuľa

30 g bravčovej masti

7 g sladkej mletej papriky

1 lyžica paradajkového pretlaku

20 g hladkej múky

rasca drvená, čierne korenie mleté

čerstvý alebo sušený majorán podľa chuti

250 ml vývaru alebo vody

strúčik cesnaku

250 g zemiakov varný typ A

180 g kyslej kapusty

1 malá cibuľka

štipka zemiakového škrobu

50 g polohrubej múky

1-2 vajcia

soľ

bravčová masť na (na vymazanie pekáča)

80 g kučeravého kelu (nemusí byť)

1 cibuľa žltá

40 g bravčovej masti

Doplňky:

1. Listy kučeravého kelu sparíme v horúcej vode a následne ich preložíme do studenej vody s ľadom.
2. Olúpanú cibuľu nakrájame na lodičky.
Na panvici s masťou restujeme dosklovitá cibuľu, pridáme sparené listy kučeravého kelu a ochutíme soľou
1. Husacie žalúdky, srdce aj pečeň očistíme a nakrájame na väčšie kusy.
2. Olúpanú cibuľu nakrájame na drobné pravidelné kúsky.
3. V kastróle rozpustíme masť, vložíme cibuľu a restujeme pozvoľna do zlatistej farby. Len čo sa nám začne na nejakom mieste cibuľa pripekať, základ zľahka postriekame vodou, pripečené kúsky odvaríme a pokračujeme v restovaní. Ak máme základ zlatistý, pridáme pretlak, znížime príkon a pozvoľna ho restujeme.
4. Potom pridáme mäso a dôkladne ho restujeme. Restované mäso posypeme mletou paprikou a ďalej dôkladne restujeme.
5. Základ zalejeme vývarom, ochutíme soľou, čiernym mletým korením, strúhaným cesnakom a drvenou rascou. Guláš prikryjeme pokrievkou a dusíme domäkka. Počas dusenia mäso občas zamiešame a doplníme tekutinu.
6. Mäkké mäso vyberieme kovovým podberákom.
7. Tekutinu so základom restujeme na tuk (odvaríme všetku tekutinu, na dne kastróla je len tuk a dotmava restovaná zelenina), znížime príkon, všetko zasypeme múkou a opäť pozvoľna restujeme, pokým sa múka neorestuje dozlatista.
8. Potom všetko zalejeme vývarom, rozšľaháme metličkou a varíme asi 10 minút. Nakoniec guláš precedíme, preložíme doň mäso, dochutíme strúhaným cesnakom a pokrájanými lístkami čerstvej majoránky.

Kapustník:

1. Olúpanú cibuľu nakrájame nadrobno.

2. Polovicu olúpaných zemiakov nastrúhame na jemnom strúhadle, druhú polovicu na hrubom. Oboje strúhame do vody, aby nám zemiaky nezmenili farbu. Následne z nich rukami dôkladne vytlačíme vodu a preložíme do misy.

3. Kyslú kapustu precedíme, pokrájame a pridáme do misy k zemiakom spolu so škrobom, cibuľou, vajcami, múkou a soľou.

4. Všetko ručne premiešame a pečieme v dolkární vymastenej maslom po oboch stranách dozlatista. Opečené kapustníky preložíme na papierovú kuchynskú utierku.

Paštéta z husacej pečienky s nakladanými hubami

Počet porcií: 4

Obtiažnosť: *

Čas prípravy: 80 minút + chladenie

Čo potrebujeme:

320 g husacej nevykrmenej pečene (tmavá)

80 g kuracích prs

1 šalotka

soľ

čierne korenie mleté

40 g masla

vetvička čerstvého tymianu

40 ml červeného vína

koňak alebo brandy podľa chuti

1 - 2 vaječné žĺtka

120 - 150g husacej masti

500 g húb jesenných (kuriatka...)

soľ

100 ml bieleho vinného octu

50 g cukru

voda

nové celé korenie, bobkový list, celé čierne korenie

1. Kuracie prsia a husaciu pečeň očistíme a nakrájame na väčšie kúsky.
2. Najemno nakrájanú šalotku restujeme na masle do zmäknutia, pridáme kuracie prsia a spolu s pečeňou zľahka restujeme.
3. Postriekame koňakom a podlejeme červeným vínom.
4. Zmes rozmixujeme alebo rozomelieme, ochutíme čerstvým tymianom, soľou a korením.
5. Vmiešame vaječné žĺtky a vymiešame dohladka.
6. Paštétovú zmes naplníme do foriem (alebo misiek), prikryjeme alobalom, vložíme do pekáča s cca 2 cm vody a pečieme vo vodnom kúpeli prikryté pri 85oC cca 45 minút. (Dĺžka tepelnej úpravy závisí od veľkosti a výšky paštéty.).
7. Hotové paštéty necháme pozvoľna vychladnúť. Po vychladnutí povrch paštéty zalejeme husacou masťou a uchováme v chladničke.
8. Očistené huby opláchneme pod tečúcou vodou a necháme odkvapať.
9. Vodu s octom, cukrom, soľou a korením prevaríme a nalejeme na prekrájané huby.
10. Po vychladnutí vložíme do chladničky a necháme pár hodín odležať.

V kráteri vytvoril dielo, venoval ho prezidentke

Do špirály osadil 700 ľudí

Text: Lucia Marcinátová

Každý iný, každý ako nositeľ značky, symbolu... Dokopy vo veľkej špirále v dúbravskom lese stálo 700 drevených poslov, pútnikov, figúr. Boli súčasťou lesného diela Jaroslava Bella Beliša – My sme.

Od parkoviska pred rampou na Dúbravskej hlavici sa vynímali biele veľké šípky. To, že sú nové, potvrdzovalo ich čerstvé namaľovanie, o pár minút nás dovedli až ku miestu vernisáže, ku špirále.

Tá sa pomaly stala súčasťou miesta na Devínskej Kobyle, pri Vojenskej ceste v smere od rampy k vyhliadkovej veži. Akoby už „zľudovela“, dostala sa aj do Google mapy, ľahko sa dá nájsť pri zadaní do vyhľadávania hesla - Land art Dúbravka.

Teraz ju jej tvorca pretvoril. Viac ako rok pripravoval inštaláciu pod názvom My sme. Zmenil vlastné dielo a nebolo to prvýkrát. No ako vraví majster lesných diel Jaroslav Bello Beliš, bolo to naposledy. „Už sa nechcem nechať zlákať, je to priveľmi namáhavé,“ opisuje.

Kráter z bombardovania

Kráter, ktorý umelec zmenil pred niekoľkými rokmi na veľkú špirálu, vznikol podľa jeho slov vo vojne. Krátko pred koncom druhej svetovej vojny sem americký vojak zhodil bombu, keďže nechcel bombardovať mesto a Apolku. Ďalej opisuje, ako vytvoril špirálu, upravil okolie, očistil ho od buriny a teraz miesto premenil na site specific inštaláciu s názvom My sme.

Pripravoval ju asi rok a pol, kým vytvoril 700 opracovaných driev – postáv, ktoré dva dni pred vernisážou inštaloval do špirály.

„Ambíciou tejto land art inštalácie je akási vizuálna meditácia o vzniku a zániku. Postavičky majú symbolizovať ľudí, zlaté hlavičky našu dôstojnosť a práchnivé drevo našu dočasnú dobu. Každá z postáv nesie vlajočku so štítkom rôznej značky oblečenia, čo symbolizuje náš status, to čo na sebe navzájom vnímame na povrchu,“ opisuje tvorca diela. „Ale ak si vytvoríte vlastnú interpretáciu a pocit, tak to bude pre vás dôležité.“

Špirála ako dielo, symbol

Tóny flauty aj priblíženie krajinného umenia, čiže land artu, kunsthistoričkou, Dúbravčankou Danieľou Čarnou. Septembrovej lesnej vernisáži nechýbali príhovor, program a ani diváci. Umenie v prírode vznikalo v 60. rokoch, umelci presúvali svoju tvorbu do voľnej krajiny, reagovali na spoločenské dianie i ekologické témy, diela vznikali v dialógu s krajinou, prírodou, priblížila kunsthistorička.

„Ľudia chodia do prírody, les nás akoby znova a znova pozýva, z turistov sa stávame pútnikmi,“ hovorila Čarná. Ľudia, síce v podobe upravených driev, boli aj súčasťou lesnej inštalácie Jaroslava Beliša, zámerne ju umiestnil do svojej lesnej špirály.

„Špirála je vírom, vzdušným či vodným, no má tiež symbolickú rovinu posúvania na čoraz vyššiu úroveň. Je to i taká pocta Robertovi Smithsonovi, americkému landartovému umelcovi, a jeho dielu z roku 1970 Spiral Jetty.“

Jaroslav Bello Beliš prekvapuje lesnými dielami v Dúbravke už dlhší čas, tvorí aj na iných miestach, pri Dunaji či Železnej studničke i na východe Slovenska.

„Stáva sa, že pri tvorbe diela na niekoho myslím a potom mu dielo venujem, toto dielo My sme symbolicky venujem prezidentke Zuzane Čaputovej.“

Tvorca lesných diel zaspomínal, ako v roku 2019 pred prezidentskými voľbami už jedno dielo Zuzane Čaputovej venoval. Bolo v to v čase, keď bol favoritom iný kandidát.

Maľovaný strom

Len niekoľko desiatok metrov od špirály smerom od cesty do lesa sa dá objaviť ďalšie dielo. Strom, ktorého kmeň upúta maľbou, ornamentmi.

„Maľoval som ílom,“ priblížil Jaroslav Beliš. Dielo venoval výtvarníčke a ilustrátorky detskej literatúry Viere Bombovej. Ak by sme strom objavili náhodne počas prechádzky, istotne by zaujal, prekvapil svojimi znakmi na kôre aj vo vyšších polohách.

„Človek by sa nemal prestať diviť,“ hovorí majster lesných diel, ktorý svojou tvorbou a inštaláciami v lese často vyvoláva otázky i údiv.

Uvidíme, čo nás v dúbavských lesoch ešte čaká. Isté je, že treba kráčať s otvorenými očami.

Jaroslav Bello Beliš

- umelec, tvorca land artu, keramik, recykluje reprodukcie diel (takzvané obrazopády)
- v roku 2018 vyvolalo veľkú reakciu jeho lesné dielo v snehu
- v roku 2019 vystavoval v Dome kultúry Dúbravka
- navrhol dielo Dežo – pre podujatie Spomienka na Deža na Fedákovej, odvtedy pripravuje maľbu na každý ročník podujatia.

Už štvrtý rok sa v parku na Fedákovej spomínalo na Deža Ursinyho

Ďakujeme, Dezider

Text: Lucia Marcinátová

S pribúdajúcimi kvapkami a intenzitou dažďa pribúdali aj obavy, otázky... Ako a čo s podujatím, príde niekto, hudobníci alebo diváci? Tohtoročnú Spomienku na Deža, podujatiu venovanému hudobníkovi, dramaturgovi, umelcovi a Dúbavčanovi Dežovi Ursinymu, otvoril dážď. Silná prehánka.

Presne niekoľko minút pred plánovaným začiatkom podujatia sa však kvapky rozplynuli. Spolu s nimi aj náš nepokoj. Ako prvá sa na zelenej lúke v Parku na Fedákovej ukázala speváčka a multiinstrumentalistka Katarína Málíková.

„Napísali ste, že o 14-tej nebude pršať, tak sme tu,“ prišla s úsmevom. Naozaj sme s troškou žartu v sobotu ráno na sociálnu sieť napísali: „Lepšie sa oblečte, no pršať by po 14.00 už nemalo. Sľúbili to.“

A „sľub nám dodržali“. Vyjasnilo sa a zrazu sa objavili ľudia, rodiny, deti, seniori, juniori, park sa naplnil. Spomienka na Deža, teda jej štvrtý ročník, sa po malom dažďovom meškaní mohol začať. Programom sprevádzal hudobný publicista Oliver Reháč.

Princeznú nevzali, prišla

Úvod festivalu patril deťom, deťom v hľadisku, na ihrisku, na lúke aj na pódiu. Malí speváci sprevádzali duo Toddler Punk Unplugged v zložení Oliver Rehár a Ľuboš Kukliš. Neskôr deti vymenila Katarína Máliková a prišlo prvé prekvapenie Spomienky. Televízny muzikál Neberte nám princeznú. Kto by ho nepoznal. Kultové texty, chytľavá hudba, typický rytmus. V tomto roku oslavuje 40-tku. Hudba k nemu pochádza z dielne Deža Ursinyho, texty napísal Ján Štrasser, scenár Alta Vášová, ktorú bolo vidieť aj v hľadisku pod pódiom.

Katarína sa zhostila „speváckej úlohy“ Mariky Gombitovej. Zaspievala: „Som taká, aká som“ a zaznelo aj: „Budem tu s vami nekonečne dlhý čas, dlaňami mamy, hladieť vás chcem zas a zas. Bude nám krásne, veď je to jasné, máte mňa a ja mám vás....“ A bolo to krásne, výnimočne....

Spomienka na Spomienke

V hudobnej Spomienke na pódiu pokračovala zvolenská skupina Definitívum, ktorá je súčasťou doposiaľ každého hudobného stretnutia na Fedákovej. Ešte vlani prišiel spolu s ňou aj Marcel Daniš, niekdajší spoluhráč Deža Ursinyho. Bol basgitaristom a tvoril skupinu Provisorium. Mesiac po vlnnej hudobnej Spomienke na Deža však odišiel navždy...

Na otca, spoluhráča, zaspomínal piesňou spevák skupiny a herec Ondřej Daniš. A my spolu s ním. Na stretnutia, rozhovory o Dežovi, hudbe i na červené víno, ktoré si vždy po koncerte vychutnával...

Ženské hlasy aj tanec

Pódium potom istý čas patrilo silným ženským hlasom. Najskôr vystúpila Dorota Nvotová s Mariánom Slávkom a Filipom Hittrichom, potom sa predstavila sólo Katarína Máliková s vlastnou nezameniteľnou tvorbou.

Po prvýkrát na festivale zaspieval Kamil Mikulčík. Spolu so skupinou Talent Transport predstavili album 40 zím, a po prvýkrát sa na Fedákovej aj tancovalo, vlnilo či knísalo do rytmu so svetielkami a zapalovačmi.

Sláčky a saxofón

Originálne zoskupenie Ansambel SO36 zahralo s Erikom Rothensteinom, skladateľom, saxofonistom, aranžérom a s klaviristom i skladateľom Vladislavom Slnkom Šarišským. Sláčiky prišli na pódium aj neskôr spolu s Moyzesovým kvartetom a štvoricou Jozef Horváth, František Török, Alexander Lakatoš a Ján Slávik, prišla aj tak výnimočnosť podania Dežových diel v komornom unplugged podaní. K Dežovi a jeho odkazu má najbližšie syn Jakub, otcove aj vlastné piesne zaspieval spolu s Teatro Fatal v sprievode saxofonistky Lenky Molčányiovej a neskôr aj s výbornými muzikantmi z tria Valéra Mika.

„Každý by mal mať svojho Deža, prebudí ťa, vždy, keď treba,“ spieva Marián Slávka v úvode svojej piesne s príznačným názvom Dezider s melódiou z kultovej Ursinyho skladby Modrý vrch. Ide o centrálnu pieseň z jeho nového albumu Vlásoka 2. Zahral ju aj v parku a Fedákovou tak znelo: „Slová a noty svojej vlastnej doby, ďakujem Dezider, slová a noty svojej vlastnej doby, ďakujem Dezider....“

Poďakovanie patrí k Spomienke. Je jej súčasťou v rôznych podobách. Hudobných a textových na pódium, výtvarných v tvorbe detí, malých veľkých umelcov Základnej školy Pri križi, ktoré pod vedením pani učiteľky Zuzany Rybaničovej pracovali na vzniku galérie v parku s názvom Pod hladinou. Poďakovanie je tiež súčasťou tohto textu, poďakovanie za odkaz umelcovi, Dežovi Ursinymu, ktorý žil v Dúbravke na Fedákovej od roku 1976 a poďakovanie aj spolupracovníkom, priateľom, dobrovoľníkom, podporovateľom, ktorí pomohli priniesť kvalitnú slovenskú hudbu priamo na sídlisko, priniesť pre všetkých...

Ďakujeme.

Spomienka na Deža

- Komunitné podujatie Spomienka na Deža vzniklo ako súčasť osadenia Pamätníka Listovanie v roku 2018.

- Pamätník je dielom sochárky Miry Podmanickej a venovaný je Dežovi Ursinymu.

- Iniciátorom osadenia je Dúbravčan Juraj Štekláč, ktorý od roku 2018 pripravuje s Dúbravskými novinami aj Spomienku na Fedákovej. Tento rok prevzala patronát nad podujatím prezidentka SR Zuzana Čaputová.

- Podujatie bolo realizované s finančnou podporou Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky, podporili ho Bratislava Tourist Board, Bratislavský samosprávny kraj, Bratislava region tourism, Bratislavské kultúrne a informačné stredisko, akcia sa stala súčasťou mestského festivalu Kultúrne leto. Detská a výtvarná časť festivalu vznikla vďaka grantovému programu Nadácie ZSE Rozprúdime regióny.

Otvorená výzva alebo open call – pre mladých umelcov

Prvý bol bábkový horor

Text: Veronika Frtúsová

Viete, aké je to imerzné divadlo? A poznáte bábkový horor na motívy Dobšinského ľudových rozprávok? To všetko sa dalo zistiť v prvom z mladých divadelných projektov v rámci otvorenej výzvy Domu kultúry Dúbravka.

Začiatkom septembra niekoľko desiatok divákov ochutnalo prvý kus z našej novej experimentálnej divadelnej kuchyne. O čo ide? V Dome kultúry Dúbravka sme si po roku, ktorý bol skutočne zaťažkavým pre začínajúcich aj profesionálnych umelcov povedali, že by sme chceli rozšíriť ich doterajšie možnosti tvoriť. Tak sme pripravili otvorenú výzvu – open call.

Priestor, technika, materiál

Vybraným projektom sľuboval priestor na skúšanie, technickú pomoc pri realizácii inscenácie a finančný príspevok na materiálne záležitosti, ako je scéna, rekvizity či kostýmy.

Na naše prekvapenie sa prihlásilo viac než 10 veľmi zaujímavých a kvalitných projektov, z ktorých sme vybrali štyri.

Keďže vyberať spomedzi toľkých kreatívnych nápadov nebolo vôbec ľahké, s voľbou nám pomohli niekoľkí umelci a študenti umeleckých odborov. V júni sa nám teda narodili štyri sľubné spolupráce a prvý z projektov už odštartoval nový, mladý víchor na doskách našich divadelných sál.

V alternatívnej realite

Išlo o hororovú bábkovú inscenáciu Dobšinského ľudových rozprávok s príznačným názvom Lesom. „Temný les je oddávna ústredným prostredím strašidelných príbehov a tradičných ľudových rozprávok na celom svete. Je domovom, v ktorom prebýva Fobos - z gréckej mytológie boh strachu, ktorý sa podľa legend zvykne vždy objaviť v takej podobe, ktorá vám najviac naháňa strach,“ približuje inscenáciu kolektív autorov, podieľajúci sa spoločne na príprave scenára. Divadlo Š.E.M.si pre tento počín zvolilo menej tradičnú formu imerzného, zážitkového divadla, ktoré stiera hranicu medzi javiskom a hľadiskom. Diváci spolu s hercami pristupujú na vopred určené pravidlá hry a vstupujú tak do alternatívnej reality.

Predstavenie Lesom budete mať určite možnosť vidieť ešte niekoľkokrát na javisku Domu kultúry Dúbravka a my sa nevieme dočkať najbližšej októbrovej premiéry inscenácie Meydl. Tá citlivo, no invenčne, komunikuje s mladými ľuďmi tému holokaustu a deportácii, pričom čerpá z vlastných rodinných memoárov režisérky Joanny Gierdal.

Aktívne k svojmu okoliu

Okolie aj budova. Seniori z Denného centra 3 na Bazovského menili svoje miesto stretnutí, vrátane okolia objektu.

Už niekoľko rokov, s výnimkou vlaňajšieho, Denné centrum na Bazovského organizuje dobrovoľnú brigádu. Jej cieľom je údržba interiéru denného centra, úprava vstupu do budovy a údržba zelene v okolí.

Inak tomu nebolo ani počas tohto septembra. V stredu 8. septembra sa stretlo 12 seniorov.

Hoci sa aktívni členovia snažia o údržbu priestorov a ich zariadenia po celý rok, po tejto aktivite skonštatovali, že "budova si vydýchla" a zavoňala po "gruntovačke" novou čistotou. Sami účastníci odchádzali z tohto stretnutia s dobrým pocitom a okoloidúci, ako i v blízkom okolí žijúci obyvatelia Dúbravky hodnotili túto aktivitu veľmi pozitívne. V podobných iniciatívach chce centrum pokračovať aj v budúcnosti.

(IŠ)

Dúbravka hľadala naj psa. Podujatie písalo už siedmy ročník

Účasť súťažiacich nebola pod psa

Malý, veľký, čistokrvný, no aj poriadny orech. Dúbravka hľadala toho naj psa mestskej časti. Súťažili šteniatka, dospelé psy aj seniory.

Pre každého je ten jeho naj. Platí to nielen pri deťoch, ale i psíkoch. V súťaži s názvom Naj pes preto symbolicky vyhrali všetci, a možno nielen účastníci, ale aj diváci, ktorí sa mohli zoznámiť s rôznymi rasami, ukázkami výcviku a taktiež medzi sebou navzájom.

Psie podujatie písalo počas septembra svoj siedmy ročník. Účasť bola tento rok rekordná, súťažilo viac než 80 psích fešákov.

Podujatie prebehlo na tradičnom mieste na lúke pri Kostole Ducha Svätého. Po registrácii účastníkov Športový klub policajnej kynológie ŠKPK Bratislava predviedol ukážku výcviku psov a potom sa začalo súťažiť v disciplínach: najsympatickejšie šteniatko (do 18 mesiacov), najsympatickejší dospelý pes (do 18 mesiacov až 8 rokov), najsympatickejší veterán – (psy/suky staršie ako 8 rokov), najlepšie oblečený pes / Najlepšie zladený pár (pes a majiteľ).

Všetky disciplíny boli pre orieškov aj čistokrvné plemená. Potrebné však bolo priniesť očkovací preukaz psa alebo pas.

Po druhýkrát sa odovzdávala aj špeciálna cena psa Havrana. Išlo o ocenenie pre psa sympaťáka, ktoré symbolicky odkazuje na legendárneho psa Havrana. Po Dúbravke ho chodil venčiť spevák, hudobník, dramaturg, umelec Dežo Ursiny, ktorý žil, tvoril a nakoniec i zomrel na Fedákovej ulici v Dúbravke.

Po tomto podujatí totiž 18. septembra v Parku na Fedákovej odštartoval už štvrtý ročník umeleckej Spomienky na Deža.

(lum)

Víťazi naj psa

- NAJ šteniatko:

Kristína Rumpíkova

a Charlie (zlatý retriever)

- NAI Dospelý pes:

Patrícia Kollárová

a Max (jazvečík)

- Cena psa Havrana:

Ľubica Schreková a Timmy

a Tami (kríženci-blíženci)

- NAI veterán:

Martina Jandačková

a Gina (japanchin)

- Najlepšie zladený pár:

Miška Švabeková a Molly (tibet)

HOBA MÁ STÁLE MIESTO V SRDCI AJ ITINERÁRI IVANA FENEŠA

Som akýsi tichý poradca

Text: Miki Kočan ml.

Slovenskí hokejoví reprezentanti do 18 rokov na augustovom prestížnom medzinárodnom turnaji Hlinka Gretzky Cup vo svojich sídelných Piešťanoch nadchli fanúšikov výkonmi, prístupom aj zomknutosťou. Dosiahli najväčší mládežnícky úspech od bronzu „dvadsiatky“ na MS 2015. V základnej skupine zdolali Američanov 5:2, Nemcov 12:2 a Švédov 4:3 a v semifinále Fínov 6:2. Až vo finále nestačili na Rusov, podľahli im nezaslúžene kruto 2:7. Dúbravčanov určite upútali o to viac, že kouč výberu SR v tejto vekovej kategórii IVAN FENEŠ v nie príliš dávnej minulosti bol šéftrener v našom klube HOBA.

Od „prestupu“ 44-ročného Feneša do služieb SZĽH už uplynuli tri roky, spätne však svoje dvojročné pôsobenie na Harmincovej ani náhodou nevníma ako zameniteľnú položku v životopise. „Desaťročný syn Samuel je v prípravke. HOBA je od začiatku jeho klubom a keď sme zauvažovali, že ho z praktických dôvodov dáme niekam bližšie, lebo on okrem toho hrá aj futbal u nás v Bernolákove, skončilo sa to protestným plačom.“

INÉ UHLY POHĽADU

Nielen z priameho rodinného dôvodu je však bývalý hokejista Slovana, Senice a Trnavy raz či dvakrát týždenne na štadióne s oblúkovou strechou. „Kedysi som nastavil jednotlivé zložky prípravy a dnes do toho vstupujem z pozície akéhosi sympatizujúceho tichého poradcu, respektíve mentora trénerov. Mojou ambíciou je poskytovať iné uhly pohľadu – napríklad teraz k nám do Piešťan smeruje na krátkodobú stáž hlavný tréner starších žiakov Martin Tekáč.“

Feneš považuje za dôležité, aby tréneri detí a mládeže mali kontakt s hokejom aj mimo domovského klubu, získavali komplexnejší obraz o trendoch a videli, ako sa pracuje s tým top, čo u nás máme. „Myslím si že je to jedna z úloh trénerov mládežníckych reprezentácií. Systémové záležitosti, ktoré priniesli výsledky napríklad na Hlinka Gretzky Cupe 2021, chceme implementovať nielen do projektu SR U18. Zväz úplne správne kladie dôraz na vzdelávanie: snažíme sa posúvať informácie a poznatky aj 'dolu' do klubov.“

RODINNÁ ATMOSFÉRA

Pre Feneša nebolo niekdajšie 60-kilometrové dochádzanie jednoduché, napíňajúce však áno. „Bol som vtedy odídený z osemnástky aj Ružinova a mal som viacero ponúk.“ Sadli si na kávu so šéfom HOBA Branislavom Semančíkom a sadli si aj navzájom, platí to dosiaľ. „Vnímal som ako obrovskú výzvu ísť práve do menšieho klubu a dokázať, že aj v ňom sa to dá robiť kvalitne. Našiel som výborné podmienky a prostredie plné ľudí ochotných spoločne pracovať na pozdvihnutí hokeja: Braňo, ale aj Dávid Hrdlička, kustód Karolko Čierny a mnohí ďalší kolegovia. Dopravne to veru naozaj nebolo ideálne, ale na zimák som sa vždy vyložene tešil, nevnímal som to ani ako robotu. Panovala tam rodinná atmosféra a tá pretrváva. Veľmi tomuto klubu držím palce a v rámci mojich možností sa usilujem odborne pomáhať.“

Feneš trénuje už 22. sezónu po tom, ako mu vlastnú kariéru na ľade predčasne ukončili problémy s ramenom. Začal v roku 2000 v Slovane, priučal sa u Ľudovíta Venuttiho. V nimi vedenom ročníku 1985 boli Michal Sersen, Dušan Pašek ml., Ivan Dornič ml., v bránke Jaroslav Halák... Po štyroch sezónach prešiel na raz taký čas do Ružinova. V Dúbravke sa ocitol v apríli 2016 už po svojom premiérovom pobudnutí v štáboch mládežníckych národných tímov. Naplno sa k nim vrátil v apríli 2018. Spoločiatku ako asistent pri U20, kam vďaka ústretovosti zo strany funkcionárov HOBA v podstate smeroval už od leta 2017.

Medzičasom sa Feneš pričínal aj o predvlaňjšie striebro svojich „jednorazových“ zverencov na 29. Svetovej zimnej univerziáde v ruskom Krasnojarsku. Zmluvu má na tri roky a ako zástanca koncepcnej práce ju hodlá dodržať. „Po Hlinka Gretzky Cupe som neriešil ponuky a nezaoberám sa ani myšlienkami na prípadný neskorší prechod na lavičku seniorov, hoci je to prirodzené smerovanie. Žijem prítomnosťou a moja terajšia priorita je postup U18 medzi svetovú elitu. Druhá spočíva vo výchove mladších talentov, aby sme boli schopní kontinuálne v najbližších sezónach zložiť aspoň taký kvalitný tím, aký máme teraz. Priestor na môj posun v dohľadnej dobe vidím skôr v zahraničných stážach na klubovej úrovni, aby som nadobudol nové skúsenosti.“

ČEREŠNIČKY NA TORTE

HOBA je nastavená a fungujúca primárne ako katapult pre omladinu. Feneš nepochybuje, že Philadelphia Flyers draftovaný brankár Matej Tomek (Kometa Brno) či krídelník Marek Sloboda (Baník Sokolov, zhodne 1997) budú ročník za ročníkom nachádzať disponovaných pokračovateľov. Na tohtoročnom Hlinka Gretzky Cupe z odchovancov „bielo-modro-červených“ bol brankár Ján Korec (Northwood School/USHS), v centralizovanom projekte Piešťanoch sa rozvíja krídelník Filip Fedák (takisto ročník 2004), zatiaľ čo o rok od nich mladší zakončovateľ Samuel Sisík to skúša vo fínskom tíme Saipa/Ketterä Lappeenranta a o rok starší obranca Šimon Groch je v moravskom Olomouci. „HOBA dlhodobo produkuje šikovných chlapcov od prípravky po ôsmakov, dorast a juniorka tiež majú svoju kvalitu. Samozrejme, že pri zameraní na výchovu chlapcov z druhého stupňa základnej školy následne tie čerešničky na torte vychytajú väčšie slovenské kluby, prípadne ich agenti vyvezú do zahraničia. Keď sa to deje v prospech napredovania, treba to len podporovať a nevnímať ako niečo negatívne.“

Feneš nechce robiť arbitra medzi domácou cestou a skusmi v cudzine. „Netrúfam si generalizovať, ktorá cesta je lepšia. Každý hráč si musí nájsť tú svoju. V mnohých prípadoch je aj tá domáca vynikajúca a akceptovaná hokejovým svetom. V médiách sa objavujú príbehy tých, ktorí sa presadili cez zahraničie. Za ostatných päť rokov ich však bolo na prsty jednej ruky. Dodajme, že v porovnaní s povedzme stovkou neúspešných, z ktorých mnohí už aj skončili s hokejom, pričom tieto smutnejšie príbehy nám médiá neponúkajú.“

Pri zahraničnej ceste je v prvom rade nevyhnutné uvedomiť si rozdiel medzi skautom vyhľadávajúcim talenty pre kluby a agentom, ktorý je obchodník orientovaný na profit. „Nekritizujem to, biznis neodmysliteľne patrí k hokeju. Vidina je lákavá a obal krásny, 15-roční chlapci sa však ocitajú ďaleko od rodiny, často sú odkázaní sami na seba. Navyše, stojí to neskutočné peniaze. Švédi či Fíni sú, pochopiteľne, radi: z príjmu za jedného takéhoto Slováka si vychovávajú dvoch vlastných hráčov. Rodičom by som odporučil vypočuť si viac názorov, dôkladne si preveriť podmienky priamo v klube, popýtať sa na názor tamojšieho trénera, spojiť sa so slovenskými predchodcami, ktorí na danom mieste boli, posúdiť význam takéhoto kroku zo športového hľadiska, zvážiť všetky úskalia.“

V APRÍLI POTVRDIŤ AUGUST

Pre slovenskú „osemnástku“ bude vrcholom tejto sezóny turnaj A-skupiny I. divízie MS v Spišskej Novej Vsi (11. – 17. apríla 2022). Cieľ je jednoznačný: návrat medzi elitnú desiatku krajín po tom, ako pandémia zmarila šancu v rokoch 2020 aj 2021. Kuloárne šumy o možnom následnom administratívnom preradení už na „áčkové“ MS 2022 v Nemecku (Kaufbeuren, Landshut, 21. apríla – 1. mája) aspoň nateraz sú iba v rovine nepodložených dohadov. „Koncentrujeme sa na hlavný cieľ, ktorým je vytúžený postup. Bude veľmi náročné uspieť v piatich zápasoch počas siedmich dní. Určite však pre to urobíme všetko. V auguste sme v Piešťanoch videli, kam v hierarchii patríme, musíme to však na jar potvrdiť na ľade,“ zdôraznil Ivan Feneš.

Viaceré volejbalistky na majstrovstvách z dúbavského klubu

Reprezentantky z ŠŠK Bilíkova

Text: Jozef Petrovský

Koncom augusta a v septembri sa konali niektoré volejbalové turnaje a európske šampionáty žien. Stalo sa už tradíciou, že v reprezentačných výberoch Slovenska nechýbali ani bývalé či terajšie hráčky ŠŠK Bilíkova.

Reprezentačný dres Slovenska na ME hráčok do 16 rokov v Humennom obliekli tri hráčky z dúbavského klubu - Petra Nespalová, Tereza Tomčanyová a Hana Boldocká. Reprezentácia do 19 rokov sa predstavila na turnaji stredoeurópskej zionálnej asociácie MEVZA v slovinskom Maribore. Z Bilíkovej sa v družstve predviedli Ema Štermenská, Tamara Hrušecká, Nina Boledovičová, Patrícia Čilijaková a Ivana Skopalová.

V štyroch štátoch sa 18. augusta začali ME žien, ktoré trvali do 4. septembra. Naša reprezentácia odohrala svoju základnú skupinu v chorvátskom Zadare. V 14 člennej nominácii bolo až neuveriteľných deväť dievčat, ktoré obliekajú alebo v minulosti obliekli dres ŠŠK Bilíkova.

Vo výbere talianskeho trénera Marca Fenoglio sa v drese Slovenska predstavili: Michaela Abrhámová, Barbora Koseková, Karin Palgutová, Jaroslava Pencová, Ema Smiešková, Tereza Hrušecká, Anna Kohútová, Karin Šunderlíková a Skarleta Jančová. V širšej nominácii figurovali i ďalšie hráčky, ešte v nedávnej minulosti s dresom ŠŠK Bilíkova.

Slovenská volejbalová reprezentácia kadetiek (2004 a ml.) sa zúčastnila v mexickom meste Durango v dňoch (20. - 29. septembra) MS dievčat do 18 rokov. V šampionáte zo ŠŠK Bilíkova nechýbali hráčky Ema Štermenská, Tamara Hrušecká, Nina Boledovičová, ako asistenta trénera Nina Babjaková. V nominácii bola aj Patrícia Čilijaková, no pre zranenie nemohla do Mexika odcestovať.

V septembri pokračovali turnaje ligy seniorov

V bowlingu vedie naďalej trojka

V prvej polovici septembra sa konali ďalšie dva turnaje tretieho ročníka Dúbravskej bowlingovej ligy seniorov (DBLS). Druhé kolo vyhralo DC/4. Na druhom mieste skončilo DC/3. Ich umiestnenie je o to cennejšie, keďže pre technické problémy nastúpilo len so štyrmi hráčmi.

V treťom kole triumfovalo DC/3, ktoré naďalej vedie aj v priebežnom poradí. Štvrté kolo bolo na programe po uzávierke tohto čísla koncom septembra. Tretí ročník DBLS vyvrcholí piateho októbra, keď bude na programe aj súťaž jednotlivcov.

(pej)

VÝSLEDKY

2. KOLO: 1. DC/4 (M. Feketeová 122, D. Melicharková 85, M. Kadlečík 116, Ľ. Pokojný 104, M. Uhrák 65) 492 bodov. 2. DC/3 (L. Škoviera 111, V. Gajdoš 124, E. Barboríková 128, J. Barborík 114) 477 bodov. 3. DC/2 (B. Búrik 91, K. Hurák 63, E. Kurínová 88, M. Demková 75, J. Laš 117) 434 bodov. 4. DC/1 (Š. Bajteková 96, A. Dosoudilová 92, P. Bellay 108, J. Petrovský 84, J. Vilem 46) 425 bodov.

3. KOLO: 1.DC/3 (L. Škoviera 111, V. Gajdoš 116, F.Žilinský 82, E. Barboríková 116, J. Barborík 115) 539 bodov. 2.DC/1 (Š. Bajteková 11, A. Dosoudilová 99, P. Bellay 95, J. Petrovský 116, M. Klčo 93) 514 bodov. 3. DC/4 (D. Melicharková 85, M. Kadlečík 116, Ľ. Pokojný 104), M. Štefanovská 89, M. Uhrák

65) 492 bodov. 4. DC/2 (M. Hargašová 62, B. Búrik 99, E. Huráková 53, E. Kurínová 90, J. Laš 66) 370 bodov.

Po 3. kole: Družstvá: 1.DC/3 1522, 2.DC/1 1416, 3. DC/4 1415, 4. DC/2 1151. Najlepší jednotlivci – muži: 1.Ľ. Škoviera (DC/3) 367, 2.Ľ. Pokojný (DC/4) 345, 3.V. Gajdoš (DC/3) 342. Ženy: 1.E. Barboríková (DC/3) 343, 2.Š. Bajteková 300, 3.A. Dosoudilová (obe DC/1) 278.

Na zimáku aj kurzy korčuľovania

Škola korčuľovania Piruetka vznikla v roku 2016. Aj vďaka grantovej pomoci mestskej časti pôsobí v Dúbravke niekoľko rokov. Za ten čas sa Piruette podarilo naučiť korčuľovať veľa detí. Dokonca niektoré z nich pokračujú v krasokorčuľarských kluboch, kde reprezentujú Dúbravku v rôznych súťažiach.

Piruetka organizuje na zimnom štadióne v Dúbravke kurzy a individuálne tréningy na ľade pre deti i dospelých. Kurzy aj individuálne hodiny sú určené úplným začiatočným. Pred dvoma rokmi organizácia pridala tiež kurzy a individuálne hodiny pre deti na kolieskových korčuľoch v Parku Pekníkova.

Hovorí zakladateľka Školy korčuľovania Andrea Jadroňová: „Kurzy aj individuálne hodiny sú určené začiatočným, ako aj mierne pokročilým, ktorí sa majú záujem zdokonaľiť v tom, čo sa už naučili alebo vedia. Hokejové tréningy na ľade sú vhodné najmä pre amatérskych hokejistov, pod vedením hokejovej trénerky s dlhoročnými skúsenosťami. U nás sa deti učia korčuľovať hravou formou, a to pod vedením našich odborníkov. Každý rok sa tešíme zo záujmu nielen zo strany detí, ale pribúdajú nám aj ich rodičia, ktorí korčuľujú v rovnakom čase ako ich deti so svojím trénerom, určeným pre dospelých.“

Za priaznivej epidemiologickej situácie v Bratislave budú pokračovať kurzy aj od 16. októbra každú sobotu na Zimnom štadióne na Harmincovej. Všetky dôležité informácie nájdete na webe www.piruetka.sk, prípadne telefonicky 0902 443 898 a e-mailom info@piruetka.sk

(pej)

Predchádzajúca sezóna neposunula mladých hokejistov dopredu

Prioritou dorast a starší žiaci

Text: Jozef Petrovský

Po dlhej vynútenej prestávke sa mladí hokejisti pred niekoľkými týždňami vrátili na ľad. Druhý septembrový víkend sa začal aj nový hokejový ročník. A hneď v jeho úvode nastali komplikácie, keďže niektoré družstvá nemohli pre karanténu nastúpiť proti HOBE. Ako hodnotí predchádzajúcu sezónu a čo očakáva od tej novej? Pýtali sme sa športového riaditeľa HOBY Bratislava BRANISLAVA SEMANČÍKA.

Ako celkovo hodnotíte z pohľadu klubu sezónu 2020/2021, ak sa vôbec dá?

Záver otázky úplne vystihuje celú minulosť sezóny. Po športovej stránke nedala hráčom to, čo by ich výkonnosť posunulo dopredu. Pri obmedzeniach sme nemohli vykorčuľovať na ľad so žiadnou vekovou kategóriou. Hoci snaha trénerov bola udržať hráčov pri hokeji aspoň v nejakom tréningovom tempe, hlavne vo vyšších vekových kategóriách sa dá zápasové zaťaženie veľmi ťažko nahradiť.

Ako hodnotíte dorast a juniorov?

Už dlhoročne máme snahu prebojovať sa s dorastom do extraligy. Mali sme veľmi dobre zložené družstvo, no z dôvodu pandémie sa odohrali v súťaži iba úvodné kolá a súťaž bola prerušená a následne zrušená. Juniori dopadli podobne. Je to veľká škoda.

A ako kadetov a žiakov?

V predošlých sezónach tieto vekové kategórie potvrdili v súťažiach svoju kvalitu. V tom sme chceli pokračovať a všetko sme k tomu i pripravili. Nebolo veľa priestoru, ak vôbec nejaký, ku konfrontácii s inými družstvami.

Čo vás v predošlej sezóne najviac potešilo a čo najviac zarmútilo?

Odpoviem skôr na druhú časť otázky. Zarmútilo ma najmä to, že všetci naši hráči nemali možnosť plynulo pokračovať v činnosti, ktorej už venovali veľa svojho času.

Ako poznačila pandémia činnosť klubu, najmä po finančnej stránke?

Činnosť klubu bola ovplyvnená aktuálnymi nariadeniami. Vždy sme hľadali alternatívy, ktoré boli v súlade s vyhláškou. Nastal aj určitý tlak zo strany podaktorých rodičov, ale s úplne čistým svedomím môžem povedať, že sme spoločne urobili maximum. Zimné štadióny nemajú rovnakého vlastníka, preto mohli byť podmienky logicky u každého nastavené inak. Svoje nariadenia mohli vydávať a aj vydávali regionálne úrady verejného zdravotníctva, ktoré neboli celoplošne na území Slovenska rovnaké. Ešte raz opakujem, ako klub sme fungovali vždy v súlade s aktuálnou vyhláškou. Finančne sme ho udržali tak, aby sme mohli v našej činnosti, po uvoľnení opatrení, pokračovať neohrozene ďalej. Veľké poďakovanie patrí našim rodičom, ktorí boli ochotní, a to aj v ťažkých časoch pre všetkých, klub podporovať v rámci svojich možností.

Ako jednotlivé kategórie počas pandémie trénovali, resp. netrénovali? V akej forme sa vrátili hráči po vynútenej prestávke?

Ľadový hokej nie je len špeciálna príprava, čiže len príprava na ľadovej ploche. Dôležitou súčasťou prípravy hokejistu je aj všeobecná časť, a síce príprava na suchu. Spoločne prebiehali online tréningy, kde sa tréneri venovali práve tejto časti prípravy. Určite nenahradí a výkonnosť neposunie hokejistu dopredu, ale aspoň z časti udrží už natrénované hodiny „suchej“ prípravy. Tréneri sa vo svojich kategóriách venovali tiež činnostiam, ktorým v bežnej sezóne nevenujú až toľko času. Tieto činnosti boli stanovené podľa veku. Išlo napríklad o sledovanie a hodnotenie seniorských zápasov, ktoré sa aktuálne odohrávali. Čas venovali aj správnej výžive športovca, aktívnej a pasívnej regenerácii a podobne. Hráči sa vrátili hlavne rozhýbaní, čiže sa mohli plynulo zapojiť do prípravy na ľadovej ploche.

V čom bola tohtoročná príprava iná, ako po minulé sezóny?

Poďakovanie patrí prevádzkovateľovi zimného štadiónu, a to mestskej organizácii STARZ, ktorý nám umožnil využívať náš domáci zimný štadión až takmer do konca júna. Využili sme všetky možnosti

a celé prípravné obdobie bolo doplnené oproti minulým sezónam o tréningy na ľade. Tréneri to veľmi efektívne využili a všetci hráči si schuti zatrénovali.

Ešte začiatkom septembra nebolo známe vyžrebovanie jednotlivých mládežníckych súťaží. Viete, v čom bol problém?

Podľa mňa Súťažné oddelenie SZĽH poskytlo po nútenej prestávke priestor klubom, aby si zmapovali situáciu. Ak dieťa nemá s klubom a kamarátmi žiadny kontakt, svoj voľný čas venuje napríklad sociálnym sieťam a iným záujmom. Žiaľ, je pravdepodobné, že skončí s predchádzajúcimi aktivitami.

Ktoré družstvo má najväčšie ambície v novom ligovom ročníku?

Nejedná sa nám o jednotlivé družstvo, chceme mať ambície s každou vekovou kategóriou. Kategória starších žiakov hrá o účasť na majstrovstvách Slovenska, dorast o postup do extraligy. Týmto dvom kategóriám budeme ale venovať najväčšiu pozornosť.

Počas dlhodobej prestávky sa niečo opravilo, alebo vylepšilo na zimnom štadióne?

Zimný štadión bol počas pandémie pripravený na úplne iné účely a nebol na to priestor. V súčasnosti magistrát pripravuje a plánuje jeho väčšiu rekonštrukciu. K úspešnému zvládnutiu samotnému projektu rekonštrukcie sa pripojil i náš klub, kde v spolupráci so SZĽH veríme, že sa to podarí po dlhom čase už aj uskutočniť. Veľmi nám v tom pomáha viceprimátorka Zdenka Zaťovičová, ktorej patrí naše poďakovanie.

Mala pandémia vplyv na nezáujem hráčov pokračovať ďalej v tréningoch?

Nezaznamenali sme úbytok hráčov, všetci pokračujú v hokeji ďalej. Práve naopak, veľký príliv hráčov zaznamenávame teraz v predprípravke, čo nás veľmi teší, ale na druhej strane i zaväzuje.

Triumf siedmakov

Posledný augustový víkend HOBA Bratislava usporiadala na svojom domovskom zimnom štadióne v Dúbravke hokejový turnaj siedmakov (U13). Kvalitne obsadený turnaj sa stal zaslúžene korisťou domácich hokejistov. Úspech HOBY je o to cennejší, že sa turnaja zúčastnili družstvá, ktorých muži sú účastníkmi najvyššej domácej hokejovej súťaže.

O turnaji hovorí športový riaditeľ HOBY Branislav Semančík: „Konečne sme mali, aj keď za prísnejších opatrení, možnosť vyskúšať si aj domácu tribúnu. Na nej to bolo ako na ľade. Bojovné, emotívne, hlučné, ale korektné. Každý zúčastnený tím mal svojich fanúšikov, ktorí sa nechali počas napínavých zápasov počuť. Hráči zo všetkých zúčastnených tímov nesklamali. Jedna vydarená akcia striedala druhú, po peknom góle nasledoval ešte krajší. K úspešným hokejovým akciám sa pridali aj super výkony brankárov.“

Výsledky HOBY: - Slovan Bratislava 7:6 (5:4, 2:2), - Banská Bystrica 9:1 (5:1,4:0), - Nitra 8:3 (4:1, 4:2), - Poprad 6:1 (1:1,5:0), - Košice 9:4 (2:4, 7:0). Hralo sa na polčasy, kde sa každý samostatne započítal do výsledkovej tabuľky. Konečná poradie: 1. HOBA Bratislava, 2. HC Košice, 3. HC Slovan Bratislava, 4. HK Poprad, 5. MMHK Nitra, 6. Barani Banská Bystrica.

(pej)